

KOMMUNISTISK POLITIK

Fra Folkets Parlament, Rådhuspladsen København, 4. juni 2012

STOP FLEKS- OG FØRTIDSREFORMEN!

Nr. 14

16. årg.

2012

7. juli

-

3. august

Støttepris 20 kr.

TEMA: Reformerne af bordet!

Skriften på væggen s. 2 • Med lig på kommandobroen s. 3 •
Blårød blokpolitik s. 4 • Fra passiv forsørgelse til aktivt lort s. 5 •
Hyde-Frederiksens meritter s. 6 • Vejen til Euroens Forenede Stater s. 8 •
Hartz iV: Tyskere på støtten s. 10 • Sygemelding kræver helbred s. 11 •
Myter og fakta om fleks- og førtidsreformen s. 12 •
Ren 'Perle': Bøde for lægehjælp s. 14 • Kommuneaftalen 2013 s. 17 •
Regionsaftalen 2013 s. 19 • Den europæiske Stabilitetsmekanisme s. 20 •
Debat s. 22 • Breivik og medierne s. 23 • Ca. 250 resultater s.24

Skriften på væggen

KOMMUNISTISK POLITIK

Thorning-regeringen har op til sommeren haft travlt med at bevise, at der kun findes én blok i dansk politik – nemlig den forenede blå-røde blok af regeringen og de regeringsparate oppositionspartier.

Den blå-røde blok træder sammen, når der skal gennemføres nedskæringer, som almindelige mennesker skal betale, og skattelettelser til de rige, som også skal betales af det jævne folk, ikke mindst af folk på overførselsindkomster: dagpengemodtagere, bistandsmodtagere, syge, folk på fleksjob, førtidspension, efterlønnere eller folkepensionister. Er der to, der står sammen om et reformfelttog, der skærer 'velfærden' ned til ukendelighed, er det 'rød' og blå blok. Den ene fortsætter, hvor den anden slap eller gik i stå.

Hele to store 'reform'-projekter i skøn samdrægtighed mellem de 'røde' og de blå er det blevet til i de sidste par uger: et skatteforlig og et fleks- og førtidsforlig. De fulgte oven på en ny aftale med kommuner og regioner for 2013, der betyder fortsatte fyringer og nye nedskæringer.

Det er alt sammen EU-reformer og EU-krise-recepter, og begge blokke gennemfører dem med ildhu – angiveligt for at redde 'velfærden', men reelt for at redde bankerne, euroen og monopolernes profitter.

Begge de to forligsaftaler har vakt vrede og harme og i nogle kredse bestyrtelse. Især blandt dem, der hjalp 'rød' blok til regeringsmagten i forventning om, at den som lovet ville føre en anden, mere solidarisk og mere progressiv politik end VKO gennem dens ti år.

Thorning-regeringen har også lært taktik af Fogh og hans kloner. Dens første tid har ligesom Foghs 'systemskifte' været karakteriseret ved en hel stribe 'nødvendige' reformer fyret af i et tempo, der er lavet til at trampe hen over al modstand. Nogle af de værste angreb skal gennemføres i første del af valgperioden, så der er tid til at polere på skuffelsen og indhente tabet af popularitet. Raseriet over de exceptionelt brutale angreb på førtidspensionister og fleksjobbere skulle ikke holdes i live sommeren over. Derfor skulle aftalerne på plads.

Men uroen i befolkningen, der ved at hjælpe Thorning til magten demonstrerede, at den ville have en anden politik end VKO's og EU's nedskæringspolitik, er også exceptionel og afspejler sig på mange måder – fra protester og underskriftsind-

samlinger på de sociale medier til protestmanifestationer i gaderne og foran ministerierne, samt møder og politiske diskussioner, der har antaget et omfang som sjældent set. Almindelige folk drøfter politik med hinanden. Over nettet, i busser og tog, på arbejdspladsen, i byen.

Allertydeligst har dette ryk vist sig i meningsmålingerne, der enslydende truer med at sende SRSF-regeringen på førtidspension. Socialdemokraterne har den laveste tilslutning i hundrede år, SF er dybt splittet og har det ene ben ude af folketinget, og Enhedslisten er i en helt ny situation: Partiet scorer vælgere og medlemmer i et omfang, som eksperter i parlamentarisk politik og dets omskiftelser betegner som usete.

Der sker noget! En ny forståelse af den førte politik, en ny politisk bevidsthed er ved at udvikle sig. Og vælgerrykket mod Enhedslisten, som er det mest markante træk i situationen, er samtidig et udtryk for, at der er tale om *et ryk til venstre*.

Der tegner sig et politisk billede, der – uden at der skal drages for stærke paralleller – kunne pege hen mod den græske: en reduceret, men regerende borgerlig fløj, decimerede regeringsbærende 'socialister' (et beskåret socialdemokrati med et endnu mere decimeret SF) og en styrket venstrefløj uden for EU-blokken på ca. en tredjedel af vælgerne.

Thorning-regeringen og dens støtter kan godt se skriften på væggen. Der er tale om en tendens, ikke om et udsving. Derfor er dens håb, at de blå-røde nedskæringsreformer vil være glemt efter sommerferien og modstanden mod dem forsvundet som dug i brændende sol.

Støttepartiet Enhedslisten blev kasseret i samme øjeblik, SRSF øjnede muligheden for et 'bredt' forlig med den borgerlige opposition. Og Enhedslisten kvitterede med at erklære, at det ikke længere var støtteparti. Senere vil det tage sig betalt for at stemme for den kommende nedskæringsfinanslov, der vil rumme de blå-røde reformer. Hvordan det lige hænger sammen, står hen i det uvisse.

Der må skubbes på for, at venstredrejningen også fører til en forkastelse af de parlamentariske illusioner og en forståelse for, at vejen til at stoppe nedskæringsfeltet er organisering og mobilisering til massekamp. Det skridt mangler endnu.

Redaktionen 3. juli 2012

KOMMUNISTISK POLITIK

- Hver 14. dag -

Centralorgan for

APK ARBEJDERPARTIET
KOMMUNISTERNE

Kommunistisk Politik
c/o Oktober Forlag
Vesterfælledvej 1B
1750 København V.
mail: kompol@apk2000.dk

Arbejderpartiet Kommunisterne
Skibhusvej 100
5000 Odense C
Tlf: 66 14 89 83

e-mail: apk@apk2000.dk

Ansvarshavende redaktør:
Klaus Riis

KP's hjemmeside/
Netavisen:
www.kpnet.dk

APK's hjemmeside:
www.apk2000.dk

ISSN: 1398-3741

Abonnementspriser
Halvår (12-13 nr.) 400 kr.
År (25 nr.) 700 kr.

Institutioner
1 år 980 kr.

Betales til
Foreningen Oktober Forlag
Giro 1-663-4271

Deadline næste nr.
27.07.12

Med lig på kommandobroen

Den danske socialdemokratiske fagbevægelse har temmelig mange lig i lasten. F.eks. fra dengang man sammen med Staunings kollaboratørregering jagtede kommunister og sabotører under besættelsen til gavn for det gnidningsløse tyskersamarbejde. Eller fra den kolde krig, hvor der samarbejdedes med CIA og de danske efterretningstjenester i en sådan grad, at man havde sin egen lille spioncentral mod kommunisterne, og andre røde ballademagere, selvfølgelig. Nu skulle der rettes ind efter NATO-politikken.

Et af ligene er klavret op på kommandobroen. Nu skal der rettes ind efter EU's arbejderfjendske nedskæringspolitik, og LO-formand Harald Børsting optræder som Thorning-regeringens marionet. Der er ikke den nedskæring, Børsting ikke kan finde noget godt i for sine medlemmer.

Trepartsforhandlingerne er afblæst, men Børsting og hans snævre kreds er alligevel med og forhåndsgodkender ministrenes nedskæringer, især når det går ud over folk på overførselsindkomster – både de arbejdsløse, som egentlig rager den socialdemokratiske fagtop en papand, og dem, der er røget helt ud af arbejdsmarkedet og derfor ikke er noget, LO beskæftiger sig med. De var med til at forhåndsgodkende, at regeringen snupede et par fridage, de har deres knokkelfingre med i skattereformen, som de påstår er til gavn for både top-skatteyderne og de arbejdsløse, og de har været dybt involverede i tilrettelæggelsen af angrebene på fleksjob-ordningen og førtidspensionisterne, som det fremgår af et fortroligt notat, som er sluppet ud til offentligheden fra gravens dyb.

Børsting og Co. er loyale unionssoldater og har meget svært ved at administrere den mere subtile taktik, som er taget i brug af deres fag- og partifæller i EFS – Den europæiske faglige sammenslutning – der samler de 'socialistiske', socialdemokratiske, socialliberale hovedorganisationer på EU-plan. Børsting blander sig nødigt i politik og udtaler ikke sin åbne støtte til EU eller unionens nyliberale politik. Men han kan heller ikke følge med, når EFS

kritiserer den nyliberale fremdrift i EU under krisen, frem mod mere union, mere suverænitet, mere Euroens Forenede Stater under tysk førerskab.

Børsting holder stort set kæft, når EFS melder ud med, at 'EU har brug for en radikal ny kurs' og kræver en 'europæisk kickstart' og stop for nedskæringspolitikken.

EFS har indkaldt til nogle store aktionsdage på EU-plan imod den løbende serie af traktater og arbejderfjendsk lovgivning, som strømmer ud fra de nyliberale bureaukrater i Bruxelles med direkte forbindelse til kanslerkontoret i Berlin.

Men EFS har også været tvunget til at reagere, ligesom LO's modpartner i en hel stribe lande, der rammes af EU's nedskæringsdiktater, har været nødt til det. Indbefattet afholdelse af tidsbegrænsede generalstrejker på 24 eller 48 timer.

Det danske LO og dets formand har ikke deltaget i aktioner på EU-plan, selvom den knap så gode hensigt har været at lukke damp ud af en kedel, der ellers ville eksplodere. Eller med andre ord for at tage trykket af unionsmodstanden.

Op til EU-topmødet i sidste uge mødtes EFS-lederne med EU-toppen, hvor de (igen) fremførte deres krav om, at EU bliver en 'social union'.

Det skal bl.a. indebære en indefrysning af alle nedskæringer, kickstart af økonomien, indførelse af euro-obligationer og fuld frihed for og respekt for fagbevægelsens ret til kollektive forhandlinger.

"Tre år med nedskæringer og deregulering har ført til økonomisk stagnation og voldsom arbejdsløshed. Europa er fanget i en nedskærings- og depressi-

ons cyklus, en eksplosiv cocktail, som fører Europa ud, hvor der ikke er nogen vej tilbage", hed det i EFS' erklæring efter det omtalte møde.

Men også EFS' position er uholdbar. En traktatfæstet nyliberal union til gavn for banker og finanskapital og en union for velfærd og social sikring er uforenelige modsætninger. 'Den sociale union', som har været EFS' linje gennem alle årene, fortøner sig som endnu et socialliberalt fatamorgana.

Til gengæld hjælper EFS' position til gennemførelsen af den nyliberale politik ved at bekræfte og forny illusionerne om EU's om ikke faktiske, så dog mulige 'sociale' karakterer.

Samtidig hylér EFS med i koret om 'mere union', som ikke bare er finanskapitalens og kansler Merkels aktionsplan, men også en bestræbelse, som er tiltrådt af den ny franske præsident Hollande og flokken af eurostatsledere, der afskibede en overnational og ekstremt suveræn bankunion, der kan gribe ind i de enkelte staters finanslove.

- Medlemslandene kan ikke møde krisen alene. Ene er medlemsstaterne magtesløse over for finansmarkederne. Ene vælger de løsninger, som ender i katastrofer, som fører til et kapløb mod bunden og social dumping, siger EFS' generalsekretær Bernadette Ségol.

- For at komme ud af krisen er der brug for mere Europa. Vi har brug for stærkere europæiske værktøjer og valg, som fremmer bæredygtig vækst, ordentlige job og fair lønninger, sådan som vi foreslår i vores Sociale Pagt, siger hun og afslører dermed, at hun og EFS hører hjemme på den socialdemokratiske gravplads.

Og det er nøjagtigt det samme, Helle Thorning Schmidt sagde, da hun overdrog EU-formandskabet til Cyprien og erklærede, at "svaret på krisen er mere Europa, ikke mindre".

Og Børsting og hans kreds vil fortsætte med at arbejde for mere Europa, for mere nyliberal 'integration', for længere arbejdstid og lavere løn og forringede sociale ordninger – lige indtil der bliver sat en stopper for dem, og de manes tilbage til, hvor de kommer fra.

Blårød blokpolitik: Asocial skatterreform

Det tog kun et par timer, efter partiet Venstre igen havde meldt sig ind i forhandlingerne om en såkaldt skatterefor, før den var en realitet.

Aftalerne med Enhedslisten blev skrottet lige så hurtigt, og regeringens nu forhenværende støtteparti blev sendt ud af banen. APK udsendte følgende kommentar

Med det hurtige forlig om den asociale skatterefor og sparket til Enhedslisten kom den asociale skatterefor igennem efter flere ugers drama og boykot af forhandlingerne.

Regeringen fik sit ønskeforlig, og en samlet rød-blå blok trådte igen frem synligt for alle som den egentlige regeringsblok. 'Rød' eller blå – den følger et fælles program efter EU's mønster og diktater.

APK's talsmand Troels Riis Larsen har denne kommentar til skatterefor:

- Det er de fattige, der skal betale til de rige. Folk på overførselsindkomster skal endnu en gang betale for de velbjergetes skattelettelser. Fleksjob- og førtidspensionsreformen er på skinner. Skatterefor er asocial nyliberalisme af værste skuffe.

LO-toppen glæder sig

Forliget fik LO-toppen med Harald Børsting i spidsen til at juble: Selvom det for de fleste af fagbevægelsens medlemmer vil betyde nedgang eller ubetydelige skattelettelser, mener Børsting, at nu kan trepartsforhandlingerne om arbejdstidsforlængelser genoptages.

- LO-toppen har travlt med at tilpasse sig den tyske arbejdsmarkedsmodel, siger Troels Riis Larsen. - Det betyder lønsænkninger, længere arbejdstid og dårlige arbejdsforhold. Det søges til gengæld kompenseret gennem skattelettelser, der betales gennem nedskæringer i de offentlige budgetter. Og først og fremmest af folk på overførselsindkomster og af offentligt ansatte.

- Hvis trepartsforhandlingerne genop-

tages efter hensigten, vil modstanden være så stor, at den vil være vand i sammenligning med den modstand mod fjernelsen af fridage, der fik stoppet dem i første omgang, tilføjer APK's talsmand.

Enhedslisten: Ikke længere støtteparti

Enhedslisten er fortørnet over situationen. Partiet havde næsten et forlig med regeringen klar, der betød accept af topskattelettelser, mod at de ikke blev finansieret af de arbejdsløse. Jubelen over igen at være inde i varmen og i mediernes fokus er blevet afløst af skuffelse, bitterhed og vrede:

- Regeringen har jo nu definitivt valgt at melde sig ind i blå blok, erklærede Johanne Schmidt Nielsen på et pressemøde og fortsatte:

- Enhedslistens tillid til regeringen er ikke eksisterende. Vi er ikke længere støtteparti. Vi er i opposition.

Det blev konkretiseret med, at partiet nu vil 'stemme fra sag til sag'. Men Johanne Schmidt Nielsen afviste alligevel ikke, at Enhedslisten til efteråret kan stemme for den næste finanslov.

- De svinestreger skal der rettes op på krone for krone, hvis de skal gøre

sig nogen som helst forhåbninger om en finanslov, sagde Johanne Schmidt Nielsen.

Ø fortsat i alibi-rolle

APK's talsmand Troels Riis Larsen har denne kommentar:

- Enhedslisten må opgive sine drømme og sin retorik om en 'rød blok' med en ny og progressiv politik. Partiet må erkende, at det er anbragt nøjagtig der, hvor regeringen ønsker dem. Det blårøde flertal og blårød politik er dominerende.

- Enhedslisten er på den ene side tildelt rollen som alibi for Thorning-regeringens progressive eller potentielt progressive karakter, og på den anden side som en stående trussel mod Venstre og oppositionen som mulig forligspartner, hvis de borgerlige partier ikke som ønsket vil være med.

Han tilføjer:

- Det er svært at forstå, at Enhedslisten lægger op til at fortsætte i denne alibi-rolle og snakker om at indgå i et forlig om en finanslov, hvis asociale hovedelementer allerede er på plads. Der er i stedet brug for et signal om, at der skal mobiliseres og føres kamp til strengen mod den blårøde politik.

Fleks- og førtidsreformen af bordet!**Fra passiv forsørgelse til aktivt lort****Af Kommunistisk Politik**

Der må kæmpes for at den asociale fleks- og førtidsreform kommer af bordet igen. Med forliget har regeringen yderligere forsat sin blå-røde reformpolitik for at lade de lavest lønnede betale de riges finanskriser. Angrebet på førtidspensionerne er ikke mindre groft end angrebet på den ret velfungerende fleksjobordning

I sidste uge indgik regeringen forlig med Venstre, Liberal Alliance og De Konservative om en såkaldt reform af fleksjobordningen og førtidspension. Reformen er tænkt til at skulle træde i kraft allerede fra 1. januar 2013.

I den forløbne uge har regeringen og beskæftigelsesminister Mette Frederiksen haft meget svært ved at skjule, at hovedindholdet er en nedskæringsplan på 1.9 milliarder kr., som fleksjobbere og førtidspensionister er udset til at betale, trods hendes gentagne og ihærdige forsøg på at snurre hovederne omvendt rundt.

Under 40: Kontanthjælp og ressourceforløb

Er man under 40 år, kan man ikke længere tilkendes førtidspension. Det er et hovedpunkt i reformforslaget. Retten til førtidspension afskaffes fremover for denne gruppe, der i stedet må leve på kontanthjælp. Det vil betyde langt mindre penge til at leve og eksistere for.

For en enlig på førtidspension (efter den nye ordning fra 2003) betyder det en ændring fra 17.075 kr. om måneden før skat, til kontanthjælpens starthjælp for en enlig udeboende på 6.660 kr. pr. måned, hvis du er over 25 år, og 5.523 kr., hvis du er under 25. Dertil kommer den nylige skattereform, hvor samme gruppe er udset til at være blandt betalerne til skattelettelser til de højeste indkomster.

I dag er der knap en kvart mil. menne-

sker på førtidspension. Mennesker der ikke kan arbejde og ikke kan forsørge sig selv. De seneste år er antallet dalet, da langt flere end tidligere får afslag på bevilling af førtidspension. Der er flere kvinder end mænd på førtidspension.

Under 40 og på førtidspension

Hvem er de yngre under 40 år der i dag er på førtidspension? Godt 32.000 af de ca. 245.000 førtidspensionister i Danmark er under 40 år.

I tal drejer det sig om, at godt 27.000 førtidspensionister i alderen 18-39 år ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse.

- Mere end 4 ud af 5 har ingen erhvervskompetencegivende uddannelse
- Langt hovedparten – 73,4 procent – har kun folkeskolen som højeste uddannelse.
- Hver femte førtidspensionist under 40 år, der ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, været i gang med en uddannelse og er faldet fra
- Mere end 4 ud af 5 ingen erhvervs erfaring, mens nogen har begrænset erhvervs erfaring.
- I 2011 fik 75 procent af de nye førtidspensionister under 40 år tilkendt førtidspension på baggrund af en psykisk lidelse.

Hvor findes jobs'ene?

Reformforliget sælges i høj grad på det positive i at gå fra passiv til aktiv forsørgelse og på, at de unge kommer ind på arbejdsmarkedet. Det er bare ikke,

hvad der sker med reformen. En drastisk nedgang i eksistensvilkårene gør ikke mennesker raskere, bedre i stand til at arbejde, eller i stand til at gennemføre uddannelser og finde job der ikke eksisterer, tværtimod. Ungdomsarbejdsløsheden er rekordstor i EU-landene, og i Danmark nærmer den sig også rekordniveauet.

Hvor findes jobs'ene?

I stedet for førtidspension skal man gennemføre noget, der meget fint hedder 'ressourceforløb'. Det skal erstatte, at man i dag arbejder med hvad der kaldes 'den individuelle ressourceprofil'. Kommunerne skal oprette *rehabiliteringsteam* med en gennemgående sagsbehandler på tværs af de forskellige sektorer. Det skal koste 1.4 mia. kr. årligt frem 2020.

Det kan umiddelbart lyde af mange penge, der kunne komme de unge til gode. Men først skal jobcentre omstruktureres, og deles op i arbejdsløse og kontakthjælpsmodtagere. Der skal endnu engang findes og indrettes nye bygninger til dette, der skal aflønnes forløbs- og proceskonsulenter, nedlægges og omfordes stillinger til de nye rehabiliteringsteam.

Og hvis det går, som det plejer, skal der indføres nye datasystemer, journal- og elektroniske kontrolsystemer med dertil hørende privatiseret kursusvirksomhed. Så inden man overhovedet er nået ud til den unge med behov for hjælp vil rigtig mange ressourcer og penge være brugt.

Netavisen**Kommunistisk Politik på nettet - hver dag****Følg også med i KPnetTV****www.kpnet.dk**

Hyde-Frederiksens meritter

Af en fleksjobber

Som Christiansborgs svar på Dr Jekyll og Mrs Hyde sprang Mette ud som et politisk monster, der fører korstog mod sine egne vælgere

Mette Frederiksen stod gang på gang på tv før valget og bedyrede, at en vigtig grund til at stemme rødt var, at en rød regering ville beskytte de syge, førtidspensionisterne og andre svage grupper mod de blås sparekniv.

Men som Christiansborgs svar på Dr Jekyll og Mrs Hyde sprang hun i weekenden ud som et politisk monster, der fører korstog mod sine egne vælgere.

Og jeg har som fleksjobber fået en ufrivillig rolle i Lars Løkkes, Lars Barfoeds og Joachim B. Olsens fælles våde drøm.

Fremover skal folk i fleksjob som jeg nemlig lære at ignorere alt det, vi har fået indpodet gennem et langt liv på arbejdsmarkedet.

Fra i dag er det fx en virkelig dårlig ide, hvis vi videreuddanner os og opgraderer vores kundskaber. Det vil ikke blive belønnet. Det kan tværtimod koste os mange penge – og især hvis de nye evner baner vejen til mere ansvar, en bedre ansættelseskontrakt eller – oh, skræk – et helt nyt job.

Og fra i dag er det galmandsværk for personer som mig så meget som at overveje at være en fleksibel og flytbar arbejdskraft. Skulle jeg fx få en kætersk trang til at skifte job eller – hvem ved – blive tilbudt et job af en arbejdsgiver, som kan bruge mine kvalifikationer, så bør jeg straks slå det ud af hovedet. Den form for personlig udvikling straffes nemlig med en voldsom lønnedgang. Omstillingsparathed er fra i dag et fyord i min lille verden.

I alle de ovennævnte situationer vil jeg opleve de samme økonomiske konsekvenser af min proaktive adfærd, som hvis jeg bliver fyret på grund af nedskæringer, omstruktureringer eller andre omstændigheder uden for min kontrol og derefter – mod alle odds – er så heldig at finde et nyt, tilsvarende job:

Mine ambitioner, min dygtighed eller mit held vil øjeblikkeligt blive straffet med en lønnedgang på 8.000 kroner – om måneden. Næsten 100.000 kroner om året. Også selv om jeg får et tilsvarende ansvarsområde som før og arbejder det samme antal timer eller mere.

Og som en understregning af, hvilken samfundsnasser jeg er, kommer min løn i al fremtid til at ligge omkring 25% under mine kollegers i tilsvarende stillinger.

Så fra nu af er jeg officielt økonomisk stavnsbundet til at forblive i mit job, til jeg forlader arbejdsmarkedet om et par årtier – subsidiært til jeg stiller træskoene på grund af den sygdom, som gjorde mig til fleksjobber i første omgang.

Led ikke efter logikken i alt dette. Den findes ikke.

Man skal være meget højt lønnet for at kunne tage en lønnedgang på 100.000 om året, uden at det får store konsekvenser for ens privatøkonomi: Pludselig kan boligen komme i fare; ens kreditværdighed i banken styrtdykker; fremtidsplaner må skrinlægges; levestandard falder drastisk.

Og alt sammen på grund af omstændigheder, som jeg ikke har indflydelse på. Det har til gengæld Mette Frederiksen og hendes nye bedste venner.

Intet under, at de blå jubler af begejstring: Tænk at have lammetævet sin politiske modstander så meget på plads, at hun ikke bare overtager ens agenda, men også gør det beskidte arbejde for en. Hvilken fryd. Hold Dem ikke tilbage, mine damer og herrer. Kom nærmere, kom nærmere, og se Mette Frederik-

sen føre blå klassekamp på sine egne vælgers bekostning!

Enhver kan se, at det ikke bliver V, K eller LA, som får tilbagegang i meningsmålingerne på grund af dette usle forlig. Det bliver – helt berettiget – Socialdemokraterne og SF.

Men har Mette Frederiksen da slet ikke fået noget til gengæld?

Nej, tværtimod.

For når Frederiksen og hendes parti høster deres velfortjente valgnederlag inden årets udgang, er det ikke hendes nye borgerlige best-buddies, som kommer og trøster hende. De vil tværtimod håne hende som den, der faldt for deres lumske plan, og som pantsatte sin troværdighed i processen. Det har de allerede annonceret. Frederiksens pinlige blå sidespring er en ugengældt affære.

Og vi – hendes eks-fans – står tilbage, måbende, desillusionerede og forliste. Vel vidende at uanset hvor fanden vi sætter vores kryds næste gang, så er der intet parti, som kandiderer til regeringsmagten, som vil omgøre dette groteske overgreb.

Det vil være forkert og en kapitulation at reflektere over denne aftale ud fra politiske præmisser. Det ville betyde, at man anerkendte behovet for at spare de mange penge på nogle af landets svageste grupper.

Det er betydelig mere relevant at anskue den i en etisk sammenhæng. Er der sammenhæng mellem de ord, som Mette Frederiksen sagde før valget, og det, som hun siger nu? Er der overensstemmelse mellem det socialistiske dogme om ligeret for alle og effekten af dette forlig? Og er der en rimelig social balance i dette indgreb?

Svarene er nej, nej og atter nej.

Der er en grund til, at forliget præsenteres i florumvundne vendinger, som tangerer sproglig voldtægt. Men bag Mette Frederiksens søde ord om en omsorgsfuld indsats og fremtidssikring af området gemmer der sig rå, totalt vilkårlige besparelser på 1,9 milliarder, som undergraver tilværelsen for en kvart million mennesker.

Beløbet svarer for resten til det, som

den tidligere regering gav i topskattelettelser, sidste gang den gav mildt lettede vilkårene for landets bedst lønne- de i 2009. Det er milde gaver til de højeste indkomster, som får effekt fra 2014, og det var en af vores nuværende regerings første udmeldinger, at disse lettelser kommer til at stå ved magt. Havde det mon været en bedre løsning – en mere socialdemokratisk løsning – at rulle dem tilbage?

Hvad har vi dog gjort dig, Mette? Og hvad er det, du håber at opnå ved at gøre, som du gør mod os? Hvem har bildt dig ind, at personer med en kronisk sygdom får det bedre eller ligefrem bliver raske af, at du river eksistensgrundlaget væk under dem? Og hvorfor vælger du at tro mere på en flok gustne Cepos-mænd med regneark end på de hundreder af læger og speciallæger, som har underkastet førtidspensionisterne og fleksjobberne et utal af undersøgelser, før de langt om længe blev bevilliget deres pension eller fleksjob-godkendelse?

Spurgte nogen for et år siden: Hvem er Mette Frederiksen? lød svaret typisk: en ledende socialdemokratisk politiker med et hjerte, som banker for social retfærdighed.

I dag vil et mere korrekt svar være: en social-politisk Quisling og vælger-bedrager. En kvinde, som snigløb dem, som valgte hende. En talentløs forhandler uden integritet, som på en og samme dag solgte sin sjæl og for altid undergravede sin egen og sit partis troværdighed. Hun er kvinden, som hamrede det næstsidste søm i S-SF-R-regeringens ligkiste. Det sidste slås i, når hun efter sommerferien laver en kontanthjælps-reform med de samme nye venner og med et lige så barsk indhold, rettet mod endnu en gruppe af borgere, som før så hende som en allieret.

Mens jeg har skrevet disse ord, kværnede min player et gammelt Love Shop-album.

En af bandets tekster rammer direkte ned i Fru Hyde-Frederiksens meritter:

"Kræmmersjæl, mit eks-idol – så omsorgsfuld som en elektrisk stol".

På Mette Frederiksens CV bør der stå:
*Modtager af Årets Fuckfinger 2012.
Hun kæmpede sine modstanderes kamp – og vandt. Hun er utilgivelig.*

FOA: Drop reform af fleksjob

Fleksjob-ordningen er en succes, som den er i dag. Det mener FOA, der advarer politikerne mod at ødelægge ordningen med en reform

Den nuværende fleksjob-ordning betyder, at mennesker, der er kronisk syge eller har et handicap, kan arbejde på lige fod med alle andre, men med en kortere arbejdstid eller skånehensyn. Men politikernes planer om en reform af ordningen vil forringe vilkårene for et fleksjob, og det ærgrer FOA.

"I dag er et fleksjob et almindeligt arbejde oftest med nedsat tid med en refusion til arbejdsgiveren. Men meget

tyder på, at vi vil se et forlig mellem regeringen, Venstre og Konservative, der gør fleksjobbet til en form for ekstraordinær beskæftigelse på ringere vilkår kombineret med en social ydelse. Og det er helt galt," siger FOA's formand Dennis Kristensen.

Han ærgrer sig over, at fremtidens fleksjobbere vil få et mindre pensionsbidrag og dermed har udsigt til at blive fattigere pensionister, hvis reformen bliver vedtaget.

"Fleksjobbere arbejder på lige fod med de øvrige kolleger, men har en helbredsbetingsbetings kortere arbejdstid. Og det er helt uretfærdigt, hvis Folketinget nu vil sende et signal til fleksjobbere om, at deres arbejde er mindre værd end kollegernes," siger Dennis Kristensen.

Udemokratiske europæiske patenter bliver indført

Der er indgået et forlig om indførelsen af EU-patenter

På topmødet kom det frem, at der nu ligger et forlig om indførelsen af EU-patenter. Dog mangler detaljen om placering af den tilhørende patent-domstol, som var ved at bringe forliget i fare, da både Frankrig, Storbritannien og Tyskland gør krav på domstolen.

En virksomhed kan fremover nøjes med at søge et EU-patent i stedet for at skulle søge patent i hvert enkelt EU-land og derved spare mange penge. Alligevel er det ikke helt så uproblematisk, som det lyder.

Problematikkerne er flere: For det første kan det diskuteres, hvorvidt patenter overhovedet er en god idé. Det beskytter virksomhederne og sørger for, at kun de tjener penge på produkter som f.eks. lægemidler. Dette sker bl.a. på bekostning af fattige mennesker, som ikke har råd til dyr medicin, som ville kunne fremstilles billigt og være let tilgængeligt, hvis medicinalindustrien ikke havde monopol herpå.

For det andet sættes indtjeningerne vigtigere end EU-parlamentets lovgiv-

ning. Den Europæiske Patentmyndighed tjener penge på at udstede patenter og udsteder derfor også patenter på software, som er en af de få ting, der ellers ikke er patentbart. Dvs. at Den Europæiske Patentmyndighed udsteder patenter, som ikke er gyldige efter dansk lovgivning, såvel som på områder, som EU-parlamentet ikke har givet tilladelse til at patentere. Dette strider med demokratiske overbevisninger.

Sidst, men ikke mindst så betyder den nye patent-ordning, at danske patent-sager ikke vil blive afgjort i Danmark, men et andet sted i EU på et fremmedsprog. Oprettelsen af EU-patenter er en afgivelse af dansk suverænitets, som kræver, at minimum 5/6 af folkettinget stemmer for. Sker det ikke, skal spørgsmålet om EU-patenter til folkeafstemning, før Danmark kan gå med i aftalen.

Enhedslisten og Dansk Folkeparti har allerede meldt ud, at de ikke vil stemme for, og med deres manglende mandater betyder det, at EU-patentet derved tvinges til folkeafstemning, før det muligvis kan blive en realitet for den danske befolkning.

Euroens Forenede Stater

'Hen imod en egentlig Økonomisk og Monetær Union'

Det danske EU-formandskab begyndte og sluttede med krisetiltag og nye traktater. Nu tages der med bankunionen nye skridt hen mod Euroens Forenede Stater. Imens forduftede regeringens ambitioner om en hurtig folkeafstemning om de danske EU-forbehold

Det danske formandskab begyndte med vedtagelsen af en ny traktat kaldet Finanspagten, der bl.a. fastlagde en stramning af gældende regler vedr. underskud på medlemslandenes offentlige budgetter, med tilhørende dummebøde ved overtrædelse.

Hvert eneste år, siden krisen brød ud, har budt på nye tiltag, der skal centralisere kontrollen med den økonomiske politik, der bliver ført i medlemslandene. Finanspagt-traktaten kom som et nyt led i denne kæde, som har det udtrykkelige formål at sikre, at landene forfølger borgerskabets økonomiske interesser.

Unionsmodellen i grove træk

Det skal forstås helt konkret: Unionens medlemslande skal netop redde nødstedte spekulanter og overtage gælden fra fallerede banker.

Statsmagten skal sættes ind mod almindelige mennesker, der er blevet arbejdsløse som følge af krisen, og som bliver smidt ud af deres hjem, fordi de ikke kan betale husleje, som det f.eks. nu sker i Spanien i titusindvis af tilfælde.

Samtidig skal staten overtage gælden fra de banker, der går fallit, fordi der er et relativt for stort udbud af tomme lejligheder, samt give bankdirektøren en skattelettelse.

Hvorefter staten endelig skal finansiere gælden med nedskæringer på arbejdsløshedsunderstøttelse og andre overførselsindkomster.

Sådan er EU's nyliberale økonomiske model for krise- og eurostyring – i grove træk.

- Den politik er jo blot sund fornuft og i Danmarks interesse, mener den danske statsminister Thorning og økonomiminister Vestager. Regeringens førstedamer fik tidligere på året et folketingsflertal til at stemme for dansk tilslutning og ratifikation af Finanspagten, der i princippet binder Danmark til at følge en bestemt økonomisk politik i al fremtid.

Uanset hvilket flertal der måtte indfinde sig i folketinget, når der skal stemmes om finansloven, så bestemmer EU.

Topmøde for at redde den fælles mønt

Det danske formandskab sluttede, som det begyndte: med eurokrise og økonomisk krise.

Så er logikken *ufortøvet* at fortsætte den politik, der ikke har virket et klap indtil nu, samt sætte gang i en helt ny traktatdiskussion.

En lille formulering i konklusionerne fra det seneste EU-topmøde sidst i juni fortæller meget fint, hvor slemt det står til:

"Vi bekræfter på ny vores tilsagn om at bevare ØMU'en og gøre dens grundlag mere solidt med henblik på fremtiden."

At det ligefrem skal vedtages, at man ønsker at bevare EU's fælles mønt, skyldes, at hele konstruktionen er på katastrofekurs.

Det er et uundgåeligt og forudsigeligt økonomisk sammenbrud for især de fattigste deltagerlande i eurozonen.

Intet til arbejdsløse

Topmødet var den første egentlige måling på den nye situation, der er opstået, efter at Frankrig fik smidt Sarkozy ud af præsidentembedet og erstattet ham med François Hollande – 'socialisten' (socialdemokraten), der blev valgt på løfter om at sætte gang i væksten og gøre op med EU's sparepolitik.

I det lys må resultatet siges at være skuffende. EU's retorik er måske nok forandret en smule,

og der blev vedtaget et dokument, som EU kalder en *beskæftigelsespagt*, om at sætte gang i den *intelligente* vækst – men det er en vækst, som ingen andre end EU kan få øje på.

Det konkrete indhold er ikke et opgør med kravene til medlemslandenes budgetunderskud. Tværtimod blev det understreget, at tiltag til at afhjælpe arbejdsløsheden skal være i overensstemmelse med Finanspagten.

Hvilket er det samme som at sige, at der ikke må bruges penge, og at det hele blot er snak.

Langt mere konkrete er de *landespecifikke anbefalinger*, der også blev vedtaget.

For Danmarks vedkommende anbefales der *yderligere privatisering af kommunale opgaver, reformer af fleksjob og førtidspensionsordningen*, og at *underskuddet på næste års finanslov kommer ned på EU's anbefaling*.

Der er med andre ord et fuldstændigt sammenfald mellem, hvad EU siger, Danmark skal gøre, og den politik, som regeringen og folketingsflertallet gennemfører.

Bankunion

En ny reform af EU's traktatgrundlag blev skudt i gang med vedtagelsen af en rapport fra Herman Van Rompuy, formand for Det Europæiske Råd. Rapporten kaldes åbenhjertigt *'Hen imod en egentlig økonomisk og monetær union'*.

Den fremlægger en køreplan frem til 2020, der blandt andet indbefatter skabelsen af en 'Bankunion', hvor det bli-

ver op til EU at bedømme, om banker er solvente, og om de skal lukkes eller reddes.

Andre tiltag i planen er fælles retningslinjer for politikker på områder som arbejdskraftens bevægelighed og skatte- og afgiftsordination.

Den største uenighed mellem euro- og EU-landene indbyrdes går på spørgsmålet om oprettelse af et *system for udstedelse af euroobligationer*.

Det er et forslag, der går ud på at Den Europæiske Centralbank/ECB skal overtage udstedelsen af statsobligationer fra medlemslandene, hvilket bl.a. vil betyde en fælles rente for alle lande.

Som det er nu, skal de mest kriseramte lande, som har hårdest brug for at låne penge, også betale den højeste rente, når de udsteder statsobligationer, mens Tyskland kan låne penge meget billigt. Sådan fungerer 'markedet'.

I løbet af det næste halve år skal der vedtages en konkret plan for, hvornår de nye traktatændringer skal vedtages og træde i kraft.

Danmark og Bankunionen

I Danmark har den ellers EU-begejstrede statsminister tilsyneladende ikke noget hastværk med at få landet med i en bankunion. Da slet ikke én, som vil betyde, at de danske banker kunne komme til at betale til fallenter i Sydeuropa.

Det samme gælder regeringerne i UK, Sverige og andre lande uden for eurozonen. De vil ikke være med, men afventer udviklingerne.

- *Jeg har svært ved at se, at danske skatteborgere skal hæfte for gæld i andre lande*, sagde statsminister Thorning-Schmidt til Politiken i samme åndedrag, som hun udskød de bebudede afstemninger om de danske EU-forbehold.

Afstemningerne får vente, til der er kommet mere ro over udviklingen i EU, mener regeringslederen.

Den reelle årsag er, at regeringen ikke tør afholde en folkeafstemning, fordi den vil blive stemt ned med et brag.

Det samme ville ske, hvis de turde sende deres EU-inspirerede økonomiske politik til afstemning.

-fsk

EU-lederne støtter igen de private banker

Af Folkebevægelsen mod EU

Folkebevægelsen mod EU kalder topmødet 'en hån mod de arbejdsløse'

Under EU-topmødet blev Eurozonens ledere enige om væsentlige skridt med en egentlig bankunion.

Dels skal Den Europæiske Stabilitetsmekanisme (ESM) kunne bruges som en redningsfond, som sprøjter skatteborgernes penge ind i kriseramte banker.

Og dels skal der oprettes et EU-banktilsyn under Den Europæiske Centralbank, som fjerner væsentlig kontrol fra medlemslandene over deres banker.

Søren Søndergaard, medlem af EU-parlamentet for Folkebevægelsen mod EU, siger:

- Regeringens store salgsargument for EU's nedskæringstraktat, finanspagten, var, at kriseramte lande kunne få adgang til lån fra Den Europæiske Stabilitetsmekanisme. Men nu skal der være mulighed for at bruge pengene til at redde kriseramte private banker. Helle Thornings og Hollandes væksttopmøde er blevet til de private bankers topmøde.

- Det er meget sigende, at topmødet blev enige om at overdrage kontrollen med euro-landenes banker til Den Europæiske Centralbank, hvis præsident har det ene ben dybt plantet i den private banklobby med sit medlemskab i 'Group of Thirty', en bankgruppe for ledende bank- og finansfolk, hvis erklærede formål er at få indflydelse på offentlige og private banker.

- Måske var det en ide at ændre navnet på EU fra Den Europæiske Union til Den Europæiske Bankunion. Det vil være en mere præcis betegnelse for den støtteforening for fallerede bankdirektører, som EU har udviklet sig til.

Folkebevægelsen mod EU betegnede på forhånd EU-topmødet om den såkaldte vækst- og stabilitetspagt som 'en hån mod de arbejdsløse'.

Søren Søndergaard havde denne kommentar til forsøget på at sælge støtten til bankerne som støtte til de arbejdsløse:

- Helle Thorning og de øvrige EU-ledere vil kalde topmødet for et 'vækst-topmøde'. Men faktum er, at de fleste forslag er luftsteg og vindfrikadeller. Derfor er der heller ingen konkrete tal eller målsætninger for, hvor mange job de forventer at skabe.

- Det er meget tankevækkende: Når det drejer sig om, hvor meget der skal spares på den offentlige sektor og på velfærden, så er EU-lederne pinligt nøjagtige og truer med bål og brand, hvis ikke kravene overholdes. Men når det gælder om at sikre job til de 25 millioner arbejdsløse i EU, så er det hele ufatteligt ukonkret.

- Vækst er blevet 'sexet'. Det skyldes de højlydte protester fra befolkningerne mod EU's nedskæringspolitik, som har ramt lønmodtagerne, de arbejdsløse og de fattige. Den fremlagte "vækst- og beskæftigelsespagt" vil ikke skaffe mange job og er blot et forsøg på at strø lidt sukker på den ellers uspiselige nedskæringspolitik.

"EU er en nødvendighed for os alle" og "Svaret er mere Europa, ikke mindre". Det sagde Helle Thorning-Schmidt i sin tale til EU-parlamentet den 3. juli 2012, da formandskabet blev overdraget fra Danmark til kriseramte Cypern. Hvordan kan det da være, at så mange vil ud?"

Hartz IV: Tyskere på støtten

I Tyskland vokser antallet af arbejdende fattige støt. 1,3 millioner tjener så lidt, at de får suppleret med socialhjælp. Den brutale Hartz IV-lov eller tilsvarende skal være gældende i EU

Eurolandene skal blive ”tyske”, hvis euroen skal reddes. Sådan lyder opskriften fra borgerlige økonomer, som bakker op om de arbejdsmarkedsreformer, som påtvinges de kriseramte euro-lande. De henviser gerne til den såkaldte Hartz IV-reform af dagpenge-systemet, som blev gennemført af den tidligere socialdemokratiske regering, som en efterfølgelsesværdig reform.

For de lavest lønnede i Tyskland er det næppe nogen mirakelkur. Et nyt studie, som den tyske landorganisation DGB har fået lavet, viser, at antallet af tyskere, som ikke kan leve af deres løn, er vokset under krisen.

Fra 2007 til 2010 voksede antallet af tyskere, som tjente så lidt, at de fik suppleret deres løn med socialhjælp og boligstøtte, med 13 procent. 1,3 millioner tjente så lidt, at de fik knap 600 euro i tilskud om måneden.

- Det viser, at Hartz IV ikke bare er en midlertidig støtteordning for arbejdsløse. Den er i stigende grad blevet en støtteordning for erhvervsaktive, som ikke kan leve af deres løn, siger arbejdsmarkedsforsker dr. Wilhelm Adamy, som er ansvarlig for studiet, til FriFagbevægelse.no.

Der er vokset en formidabel lavtlønssektor frem i Tyskland. I intet andet OECD-land er lavtlønssektoren vokset så meget som i Tyskland.

Hovedårsagen er utvivlsomt Hartz

IV-systemet kombineret med omfattende brug af vikarer, midlertidig ansatte og outsourcing, vurderer han.

- Desværre tror jeg, at vi kun afdækker toppen af isbjerget i den her undersøgelse. F.eks. er der en stor gruppe af ufaglærte, som ikke tjener mere i dag end i 80'erne. De har overhovedet ikke holdt trit med den økonomiske udvikling, siger Adamy.

Siden den tyske genforening har der været store lønforskelle mellem øst og vest, en forskel, som er skrevet ind i

FOA: Stop kommunal støtte til underbetaling

Det er grov udnyttelse, når private børnepassere arbejder til en meget lav løn under uregulerede forhold og med kommunalt tilskud. Det mener FOA, der kræver et omgående stop for ordningen

Ordningen om tilskud til private børnepassere bliver i en lang række kommuner udnyttet, så familier kan ansætte en ung pige i huset til hjælp med alt fra børnepasning til hus- og havearbejde. Lønnen er lav, og arbejdsforholdene er helt ureguleret. Alligevel giver flere

kommuner tilskud til familier, der ansætter private børnepassere. Men ordningen bør stoppes omgående, mener FOA's formand:

”Det er helt hen i vejret, at der er offentligt tilskud til en ordning, der giver medarbejderne en løn på helt ned til 5000 kroner om måneden for en arbejdsuge på op til 48 timer. Der er jo grov udnyttelse,” siger Dennis Kristensen, formand for FOA, og fortsætter:

”Ordningen minder om det vilde vesten. Der er ingen overenskomst på området, og familierne kan derfor selv lave aftale om løn, opgaver, ferier og pauser, præcis som det passer dem. Og det holder altså ikke, at kommunerne ligefrem støtter sådan en ordning med

tilskud.”

FOA undrer sig over, at der findes en ordning, der tilskynder familier til at fravælge det pædagogiske tilbud, der er i daginstitutioner og dagplejeverden, og i stedet vælge en helt ureguleret ordning. Kommunerne bør ifølge FOA i langt højere grad stille krav og holde øje med, hvilke aftaler der bliver lavet mellem familierne og de unge kvinder.

”Ordningen, som den er nu, bør stoppes omgående. Det er afgørende, at vi får sikret rimelige forhold og løn for de kvinder, som arbejder som ung pige i huset med kommunalt tilskud. Og det er overvejelser, som KL også bør deltage i,” siger Dennis Kristensen.

mange overenskomster. Det betyder, at de tidligere østtyskere må leve med lønninger som er 15 procent mindre end i vest.

Men det nye er, at problemet med fattige arbejdende, som må supplere lønnen med socialhjælp, nu vokser mere i vest end i det tidligere DDR, viser undersøgelsen.

Flugten fra overenskomsterne

Ifølge den tyske forsker har arbejdsgiverne gang i en bevidst kampagne, hvor virksomhederne outsourcer store dele af virksomheden og starter nye, som ikke er bundet af en overenskomst.

Denne "flugt fra overenskomsterne" er startet i de østlige delstater, men spredt sig nu til vest.

- Flugten fra overenskomsten understøttes af Hartz IV-systemet, fordi systemet er sådan, at arbejdsløse har pligt til at tage et anvist job, så længe lønnen ikke er mere end 30 procent under overenskomsten, siger Adamy.

Bidrager til Euro-krisen

Samtidig skal en arbejdsløs også tage job, hvor transporten til og fra arbejde er under fem timer.

Arbejdsløse kan m.a.o. blive anvist job, hvor de skal rejse fem timer om dagen til en så dårlig løn, at de må gå på socialkontoret for at overleve.

- Systemet blev indført for ti år siden under den socialdemokratiske regering. Nu er tyske politikere så glade for systemet, at de prøver at få andre europæiske lande til at gøre det samme. Men faktum er, at det tyske lavtlønssystem er en vigtig årsag til vores eksportsucces og dermed en medvirkende årsag til euro-krisen. Men det snakker vi tyskere ikke højt om, siger Wilhelm Adamy til FriFagbevegelse.no.

Brink, Fagbevægelsen mod Unionen

Sygemelding kræver godt helbred

Jeg var som bekendt lovpligtigt mødt frem til den obligatoriske samtale hos 'min' private aktør AS3 employment. Det var et positivt element, at vejlederen respekterede min henstilling om at droppe lektien om mine pligter som arbejdsløs. Det var til gengæld en skuffelse, at han ville tvangsaktivere mig, da jeg – hvilket jeg ikke havde forudset – fortsatte i min arbejdsløshedsperiode fra sidste år, idet jeg ikke havde generhvervet fuld dagpengeregulering med et halvt års arbejde.

Det var på trods af, at jeg stod med et dokument, hvor 'min' vognmand højtideligt erklærede, at han forventede, at arbejdsforholdet ville fortsætte pr. 13. august. Det var desværre ikke nok, at han forventede det: Han skulle garantere det, og til det formål talte kun en ny ansættelseskontrakt.

Nu var det godt, jeg var arbejdsløs, har en cykel og til tider lidt sommervej, så få dage efter trak jeg stålhesten op fra kælderens og nød omvejen ad Vigerslevparken til Gladsaxe. Jeg fik sat min arbejdsgiver ind i situationen:

- *Systemet vil aktivere mig i et 4 ugers kursus, hvor jeg skal lære at skrive CV og søge arbejde.*

Vognmanden havde ingen interesse i at sende mig i Skærsilden, så han afså tid til at udskrive en ny ansættelseskontrakt med virkning fra den 13. august. Opstemt tog jeg den direkte vej langs Hillerød motorvejen til Frederiksberg. Op ad trapperne til 4. sal blev taget med to trin ad gangen. Efter at have 'brudt indgangspartiet ned' spurgte jeg til min sagsbehandler. Det burde nu blot være en formsag at bringe mig fri fra 'dumme' kurset. Sagsbehandleren var imidlertid ikke til stede, men det var lederen, som sad mutters alene i gabende tomme lokaler:

- *Lad os se, om ikke jeg kan tage mig af det.*

Det må man så sandelig erkende, at hun kunne:

- *Til lykke med arbejdet. Det fritager dig også for aktivering i 6 uger op til ansættelsen. Det betyder, at du kun skal på kursus i de sidste 2 uger i juni!* Jeg var lige ved at falde ned af stolen og forklarede, at jeg havde fået en anden besked. Det var hun rimelig kold over for. Det hjalp slet ikke, at jeg argumenterede for, at jeg havde været på mange identiske kurser:

- *Har du nogen sinde været på AS3 employments kurser?* Den kunne jeg ikke 'bide spids på', så jeg forsøgte mig lige så resultatløst med mine journalistiske evner. Så havde jeg kun én forespørgsel tilbage:

- *Hvis jeg nu er syg i starten af kurset, skal jeg så ved raskmelding vente på, at et nyt startes op?* Planen var tyk nok: Hvis jeg skulle på et nyt, ville det være for sent. Hun var stadig lige kold:

- *Med dine journalistiske evner skal du nok kunne klare at glide ind i forløbet!* Jeg kogte, men mod tåber og tåbeligheder kæmper selv guderne forgæves.

Jeg var i de efterfølgende to uger så tæt på en skilsmisse, skatteunddragelse, butikstyveri og psykisk nedsmeltning, at jeg kun så én udvej, da kursets første dag oprandt: sygemelding! Alt andet ville ende med vold, mord eller det, der er værre, og under alle omstændigheder føre direkte til Matadorspillets felt nummer 16: fængsel! Således besluttet, og således skulle det udføres:

Kursusstedet tog imod uden de største svinkeærinder. Det samme gjaldt den private aktør, som virkede forbedret på meldingen og tog den som en formsag. Kommunens 'Ydelseskantor' og Jobcentret havde heller ikke de store indvendinger, men kun lang ventetid. Til gengæld havde a-kassen travlt med på ny at repetere mine pligter i den nye situation, mens de valgte at overhøre mine beklagelser over, at jeg stadig ikke havde modtaget mine supplerende dagpenge.

Reno

Myter og fakta om reformen af fleksjob og førtidspension

Af reformfakta.dk

Myte: Udgifterne til fleksjobordningen er løbet løbsk – den er for dyr!

”Udspillet skal bringe udviklingen tilbage på sporet (...) I dag er der knap 55.000 flere personer på førtidspension og i fleksjobordningen end forventet, da reformen blev indgået, og samfundet brugte derfor alene i 2010 over ni milliarder kroner mere end forventet på ordningerne.”

(Side 4 i reformudspillet 'En del af fællesskabet')

Hovedargumentet for reformen har lydt, at udgifterne til fleksjob og førtidspension er løbet løbsk, og at alene fleksjobordningen koster 11 mia. om året. Det er forkert.

Ganske vist er antal personer i de to ordninger steget med 37.000 fra 2003 til 2009, men det modsvares af et fald på 41.000 personer på sygedagpenge, kontanthjælp eller revalidering (Kilde: ”SRSF's kommende reform af førtidspension og fleksjob”, analyse ved økonom og cand.scient. adm. Henrik Herlov Lund).

Hvis skatteindtægterne fra fleksjobberne medregnes, koster fleksjobordningen under det halve af, hvad regeringen påstår, nemlig 5,5 mia. kr. (se beskæftigelsesministerens svar på spørgsmål 172 af 7. marts 2012).

Endelig bidrager fleksjobberne stort til samfundets økonomi. 52.100 fleksjobberne svarer til 20.000

fuldtidsansatte, der svarer til en årlig værditilvækst på med 11,4 mia. kr. (beregninger foretaget af HK Østjylland i 2010).

Myte: Mange fleksjobbere får tilskud til meget høje lønninger

Det lyder i debatten, for eksempel ved Mette Frederiksen's præsentation af reformen, som om mange fleksjobbere har tårnhøje lønninger og tilskud. Det er ikke korrekt.

Der er allerede i dag et loft for beregning af tilskuddet. Loftet er på 466.594 kr. Staten betaler enten 2/3 eller 1/2 heraf i tilskud til virksomheden. Men kun 3 % af fleksjobberne tjente i 2010 kr. 466.594 eller derover (beskæftigelsesministerens svar på spørgsmål 173 af 28. marts 2012).

De 3% er ikke en speciel udgiftstung gruppe. For det første fordi de er så få, for det andet fordi arbejdsgiveren betaler al løn ud over tilskuddet. Hertil kommer, at højt-lønnede fleksjobbere betaler tilsvarende mere i skat – for manges vedkommende mere, end staten yder i tilskud.

Myte: Kun højt-lønnede fleksjobbere rammes af reformen

Regeringens ministre fremstiller reformen som en omfordeling fra højt- til lavtlønnede fleksjobbere, så kun meget højt-lønnede fleksjobbere berøres.

Det har intet med virkeligheden at gøre: Reformforslaget går hårdt ud over fleksjobbere med helt almindelige lønninger. Det fremgår af Beskæftigelsesministeriets egne tabeller (notat 12.03.12). Ellers kan reformen heller ikke frembringe en besparelse på 1,9 mia. kroner i 2020.

Myte: Reformen giver fleksjobberne incitament til at arbejde mere

”[Regeringen ønsker] en ordning, som i højere grad tilskynder fleksjobansatte til at øge antallet af arbejdstimer”(side 14 i reformudspillet 'En del af fællesskabet').

Fremover skal fleksjobbere kun have fuld løn for den ”reelle arbejdstid”, som det hedder i oplægget. Det betyder, at lavtlønnede ikke behøver at arbejde ret meget for at få fuldtidsløn og altså snarere får incitament til at arbejde mindre (beskæftigelses-

Debatten om fleksjob og førtidspension er baseret på en lang række fejlagtige påstande fra regeringens side. Dem gøres der op med her af de 16 patient- og handicapforeninger bag hjemmesiden reformfakta.dk, der bl.a. omfatter Danske handicaporganisationer, Dansk Blindesamfund, Scleroseforeningen, Dansk Epilepsiforening og Landsforeningen Autisme

ministerens svar på spørgsmål 250).

Det samme gælder de højt-lønnede, der ellers skaber størst værditilvækst, for de vil ifølge forslaget aldrig kunne få en fuldtidsløn, uanset hvor meget de arbejder. Det betaler sig ikke for dem at arbejde mere, for så bliver tilskuddet bare mindre.

Myte: Borgere, der allerede er tilkendt fleksjob eller førtidspension, bliver ikke ramt af reformen

”Regeringens udspil får ikke konsekvenser for de mennesker, der i dag er på førtidspension, medmindre de fremover flytter uden for EU. Fleksjobansatte bliver kun berørt, hvis de får et nyt fleksjob.” (side 5 i reformudspillet 'En del af fællesskabet').

Det er rigtigt, at nuværende fleksjobbere kan fortsætte i jobbet under de nuværende betingelser, men hvis

de skifter job, bliver de omfattet af de nye regler og har dermed stor risiko for lønnedgang, afhængigt af hvor mange timer de kan arbejde. Mange fleksjobbere vil derfor føle sig stavnsbundne i deres nuværende job og mere udsatte for pres fra arbejdsgiveren. Dermed bliver de uomtvisteligt ramt af reformen.

Myte: Med reformen bliver ledige fleksjobbere sidestillet med andre ledige

”Fleksjob er en integreret del af arbejdsmarkedet, hvorfor det kun er naturligt, at der gælder de samme regler for ledige fleksjobansatte som for andre ledige. (...) Derfor skal perioden på ledighedsydelse følge den almindelige dagpengeperiode” (side 16 i reformudspillet 'En del af fællesskabet').

Ledige fleksjobbere oplever forringelser med det samme. De vil få mulighed for at vælge medlemskab af en A-kasse og omfattes dermed af samtlige regler med hensyn til dagpengeperiode, rådighed, aktivering og jobsøgning, men får ringere vilkår end andre A-kasemedlemmer. Ledighedsydelsen nedsættes fra de nuværende 91 % af maks. dagpengesats (p.t. 15.535 kr. pr. måned) til 89 % af maks. dagpengesats (p.t. 15.188 kr.). Vælger man at stå uden for A-kassen, må man nøjes med kontanthjælp (p.t. 10.248 kr. om måneden for enlige og 13.732 for forsørgere).

Som ledig fleksjobber mister man fremover ret til ledighedsydelse efter to år og henvises så til kontanthjælp, mens man i dag modtager ledighedsydelse, indtil man finder et nyt fleksjob.

Myte: Mange fleksjobbere vil kunne arbejde mere, hvis de får incitament til det

”Mange af de fleksjobansatte får det bedre over tid, og derfor skal ingen som udgangspunkt være i ordningen mere end fem år ad gangen. (...) Samtidig ønsker regeringen en ordning, som i højere grad tilskynder fleksjobansatte til at øge antallet af arbejdstimer, hvis de kan, og eventuelt skifte fleksjobbet ud med et ordinært job” (side 14 i reformudspillet 'En del af fællesskabet').

Regeringen antager, at fleksjobbere kan få det bedre, hvis de får økonomisk incitament til det. Det er der intet, der tyder på. Rådgivnings- og analysefirmaet DISCUS' landsdækkende fleksjob-analyse, som regeringens reform benytter, angiver,

Billeder fra Folkets Parlament, Rådhuspladsen København, 4. juni 2012

at kun 8 % af fleksjobbernes arbejdsevne er øget over tid. 86 % angiver, at de kan det samme eller mindre, end da de begyndte i fleksjobbet, og kun 3 % angiver, at de måske ville kunne arbejde mere, hvis de fik økonomisk incitament til det.

Myte: Reformen gør det lettere for folk at få et fleksjob, selvom de kun kan arbejde meget få timer

”Regeringen ønsker en fleksjobordning, som i højere grad har fokus på at sikre, at mennesker med en meget begrænset arbejdsevne får adgang til arbejdsmarkedet” (side 14 i reformudspillet 'En del af fællesskabet').

Fremover skal det være muligt at komme i fleksjob, selvom man kun kan arbejde to timer om ugen. Det vil få færre på førtidspension og flere i arbejde, mener regeringen. Det er meget usandsynligt, at arbejdsgiverne vil og kan ansætte fleksjobbere i så få timer, ikke engang i de særligt rummelige socialøkonomiske virksomheder.

”Jeg tror ikke på, at der findes ret mange arbejdsgivere, der vil ansætte fleksjobbere på under otte timer om ugen. Det vil være meget vanskeligt at få en tilknytning til en virksomhed, hvis man er der i så få timer. Hvis man fratrækker tid til pauser, toiletbesøg, smalltalk etc., som også hører med til en arbejdsdag, vil der også være meget lidt reel arbejdstid tilbage” (Inger Steen Møller, direktør for den socialøkonomiske virksomhed Huset Venture og medlem af Det Regionale Beskæftigelsesråd i Nordjylland i Nordjyske 26.03.12.).

”Jeg tvivler på, at der er ret mange virksomheder, der vil oprette fleksjob med kun to til fem timers arbejdstid om ugen. Selve administrationen

Fortsættes s. 14

Fortsat fra midtersiderne

af ordningen vil være en barriere, og personen vil ikke blive en del af virksomheden, hvis man arbejder så få timer" (Erik E. Simonsen, underdirektør i DA. i MetroXpress 01.02.12.).

Regeringen har ingen konkrete bud på, hvordan de mange nye fleksjob skal findes, når der i forvejen er ca. 17.000 ledige fleksjobbere. Direkte adspurgte svarede beskæftigelsesminister Mette Frederiksen slet og ret, at "det er en kollektiv hovedpine" (samråd i Beskæftigelsesudvalget 28.03.12).

Myte: Reformen investerer mange penge i de ressourceforløb, der skal forhindre, at unge mennesker førtidspensioneres

"Regeringen er villig til at investere. (...) Derfor afsætter regeringen ca. 1,4 milliarder kroner årligt til indsatsen, når forløbene er fuldt indfaset" (side 4 og 11 i reformudspillet 'En del af fællesskabet').

Det er ikke rigtigt, at regeringen afsætter 1,4 mia. kroner årligt til dette formål. Investeringen i ressourceforløb og bedre sagsbehandling til unge under 40 år (i alt 0,8 mia. kr.) finansieres primært af denne gruppe selv, fordi de får en lavere ydelse end den førtidspension, de ville være berettiget til efter de nuværende regler, nemlig forskellen mellem kontanthjælpsatsen på 10.248 kr. om måneden og førtidspensionen på 17.075 kr. (for enlige) (se Arbejdsmarkedsstyrelsens notat Samlet oversigt over økonomien i udspil om

reform af førtidspension og fleksjob af 29. februar 2012).

Myte: Reformen gør det lettere for lavtlønnede fleksjobbere at oppebære en normal fuldtidsløn

Regeringens ministre fremhæver, at reformen gør det lettere for lavtlønnede fleksjobbere at få en almindelig fuldtidsløn. Det er ikke korrekt. I den nuværende ordning får man netop fuldtidsløn uanset timetal og lønniveau.

Det indrømmer beskæftigelsesminister Mette Frederiksen faktisk selv: "I den nuværende ordning modtager fleksjobansatte normalt ordinær fuldtidsløn, og lønnen er uafhængig af arbejdsindsatsen" (beskæftigelsesministerens svar på spørgsmål 250).

Myte: I dag parkeres mange unge på permanent førtidspension

"[Det er] grundlæggende forkert, at vi som samfund sender unge mennesker på livslang pension" (side 4 i reformudspillet 'En del af fællesskabet').

Der har aldrig været tale om, at nogen parkeres på førtidspension og derefter ingen muligheder har for at arbejde.

For det første giver den nuværende pensionslovgivning mulighed for midlertidig tilkendelse af førtidspension, hvis der er forventning om, at erhvervsevnen kan forbedres.

For det andet er det med den nuværende lovgivning muligt at have et skånejob ved siden af sin førtidspension.

For det tredje kan førtidspensionen sættes i bero eller afmeldes, hvis pensionisten får det bedre.

Hertil kommer, at revalideringsordningen allerede giver mulighed for den indsats, som regeringen ønsker med de såkaldte "ressourceforløb", men denne ordning bruges kun meget lidt.

Det betyder ikke, at regeringens forslag om "ressourceforløb" og bedre sagsbehandling er en dårlig ide. Det kan være et alternativ til tilkendelse af førtidspension til visse unge.

For at undgå, at unge parkeres, kræver det, at forsørgelsesgrundlaget er i orden, og at der er et arbejdsmarked og et uddannelsessystem, der er villigt til at tage imod dem.

Den 29-årige læge Özgür Serin, som har tyrkisk baggrund, blev af politiet forhindret i at komme en syg mand til hjælp – og har tilmed fået en bøde for det. Det er en ny 'Perle'-sag. Her er Özgür Serins egen beretning

Søndag den 3. juni 2012 ca. kl. 05.00 træder jeg ud af Park Cafe på Østerbro i København. Jeg er egentlig på vej hjem, men foran natklubben ser jeg, at en større gruppe af mennesker står samlet, og det virker umiddelbart, som om der er optakt til slagsmål. Hurtigt finder jeg ud af, at det ikke drejer sig om slagsmål, men derimod om en ung mand, der ligger på gaden – eller rettere trapperne – og han har det skidt. Den unge mands venner ser forskrækkede ud, og en ung pige fortæller mig, at hun tror, at han har taget nogle stoffer, som han er påvirket af.

Den unge mand ligger i bar overkrop, han er urolig, og dørvagterne prøver at fiksere ham. En ambulance er kaldt, og politiet er på vej. Ganske kort tid efter ankommer flere betjente og forsøger at få kontrol over situationen. Jeg bevæger mig hen mod manden, som ligger på gaden, og det hele virker stadig meget kaotisk, og inden jeg får overblik over selve situationen og mandens tilstand, bliver jeg fjernet af en politibetjent, som beordrer mig væk fra området.

Jeg henvender mig hos den samme betjent og præsenterer mig selv. Han orienteres om, at jeg er læge, og derfor beder jeg om tilladelse til at tilse den unge mand på gaden, indtil ambulancen ankommer. Politibetjenten afviser prompte min hjælp og siger, at da jeg ikke

*Ren "Perle":***Læge får bøde for at ville hjælpe syg mand***Af Özgür Serin*

er på arbejde, kan min hjælp ikke bruges. Jeg forklarer politibetjenten, at det ikke har relevans for sagen, om jeg er på arbejde eller ej, da jeg har et lægeløfte, som jeg skal leve op til, og derfor insisterer jeg på at tilse manden. Det bliver endnu en gang afvist, og betjenten henviser til, at jeg har været på en natklub, og derfor kan jeg som læge ikke bruges. Stædig som jeg er, forklarer jeg endnu en gang betjenten, at hans argumenter er irrelevante begrundelser for at afvise min lægehjælp. Betjenten svarer hårdt tilbage og truer med anholdelse, såfremt jeg ikke forlader området. Jeg appellerer endnu en gang til, at han skal lade mig tilse manden, og at jeg ikke er ude på at genere politiets arbejde, men jeg ønsker blot, at den unge mand skal drage nytte af min lægefaglige ekspertise, hvorefter betjenten fortæller mig, at han er bedøvende ligeglad med, om jeg er læge eller ej. Jeg skal bare væk derfra, som han siger. Han tager fat i min arm og fører mig hen mod en politivogn. Jeg gør på intet tidspunkt modstand.

Det gør mig til sidst vred, at han uden grund fabrikerer argumenter for at afvise min lægehjælp, vel vidende at manden har brug for at blive tilset og eventuelt behandlet af en læge. Han truer gentagne gange med anholdelse og beder om mit kørekort og sygesikringskort, som jeg udleverer. Mens han noterer mit navn og personnummer, slutter han af med at sige: "Jeg tror ikke på, at sådan én som dig er læge."

Enkelte af mine venner samt andre vidner, som har overværet episoden, forsøger at gøre betjenten opmærksom på, at jeg er læge og kun har haft til formål at tilbyde min lægehjælp. Den samme betjent truer ligeledes vidner med anholdelse og beordrer dem væk. Jeg fortæller mine venner, at de skal blande sig udenom, og jeg beordrer selv alle andre uvedkommende personer væk.

Inden jeg forlader området, fortæller betjenten mig, at jeg vil blive tilsendt en bøde for gadeuorden og for at fornærme en politibetjent verbalt. Men fornærmelsen af betjenten var en reaktion på hans nedværdigende adfærd og hans manglende respekt for menneskeliv.

Det var selve hændelsen.

Min holdning til sagen er, at jeg mener, at den pågældende betjent handlede ukorrekt. Han var fordomsfuld, og hans udtalelser om, at jeg ikke er på arbejde, er en helt absurd argumentation og ikke en gyldig begrundelse for at afvise lægehjælp. Han afviste ikke min lægehjælp, fordi der ikke var brug for en læge, men der var bare ikke brug for *min* hjælp. Dernæst fabrikerer han nye forklaringer for gang på gang at få lov hjemmel til at afvise min hjælp.

Den pågældende betjent har helt uberegtiget benyttet sig af magtudøvelse. Hans fordomme og stereotype billede af mig har overbevist ham om, at jeg umuligt kan være en læge. Det resulterede i, at en person, der lå på gaden, ikke fik den lægehjælp, som han kunne have fået, hvis han havde haft et helt normalt syn på mig uden fordomme. Men betjenten ønskede på ingen måde at samarbejde eller tro på mit udsagn. Han søgte konfrontation.

Det er yderst problematisk, at en person bliver udsat for potentiel livsfare på grund af en betjents nedværdigende syn på mig og hans ulogiske tankegang.

Pressens reaktioner

Få dage efter denne tragiske hændelse kontaktede jeg Ugeskrift for læger, og de lavede efterfølgende et interview med mig. De fleste store aviser har også gengivet samme artikel, som blev trykt i ugeskriftet. Flere medier har efterfølgende forsøgt at få uddybende kommentarer fra min side, men jeg har valgt ikke at udtale mig til aviserne. Baggrunden for min skepsis over for den etablerede presse skyldes, at pressen alt for ofte fokuserer på at skabe "en god historie" frem for et ønske om at give befolkningen en dybere forståelse for et reelt problem, vi har i Danmark. Det problem hedder *diskrimination*.

Ganske som jeg forventede, styrteddykkede pressens interesse for min sag, allerede to dage efter at den var nået ud til offentligheden. Nu var historien gammel, og den vil kun blive interes-

sant, såfremt der sker noget nyt i sagen.

TV2 Lorry kontaktede mig adskillige gange for at lave en udsendelse, som de kunne bringe i Nyhederne. De understregede over for mig, at det var en principiel sag, som offentligheden burde kende til. I første omgang takkede jeg nej, men gik til med til et interview, som varede cirka tre minutter. Problemet er bare, at selve indslaget, hvor jeg taler på tv, varede ti sekunder, og det illustrerer også den overfladiske nyhedsdækning.

Lægeforeningen ønsker ikke at gå ind i sagen

Når man som fagperson føler sig trådt på eller bliver udsat for et problem, kontakter man naturligvis sin fagforening for at bede om råd og vejledning. Det har endnu ikke været muligt for mig at få en helt klar udmelding fra ledelsen i lægeforeningen om, hvordan de forholder sig til sagen, og hvad de har i sinde at gøre. Min umiddelbare fornemmelse er, at de ikke ønsker at gå ind i en større sag med politiet. Begrundelsen for det skulle være, at sagen ikke er helt "ren". Med det menes, at der kan være forskellige tolkninger af, hvad der skete den pågældende dag, hvor episoden med politiet fandt sted. Personligt synes jeg, at det er skuffende og yderst kritisabelt, at en fagforening ikke giver opbakning til et af deres medlemmer i en sag, hvor en læge er blevet udsat for diskrimination, samtidig med at en tilfældig borger er blevet udsat for potentiel livsfare. Hvis fagforeningen ikke aktivt skal tage del i denne sag, så savner jeg et svar på, hvad en fagforenings opgaver er.

Bøde på 1.500 kr.

Politiet har holdt deres ord og har som lovet tilsendt mig en bøde på 1.500 kr. for at have "forstyrret den offentlige ro og orden". Hvor grotesk det end lyder, så er det ikke desto mindre sandheden.

Jeg har naturligvis ikke tænkt mig at betale en bøde, fordi en politibetjent har misbrugt sin magt. Bøden, der føles en spand saltsyre på et stort, åbent sår, er jeg rasende over. Det er for mig helt ufatte-

ligt, at man som politibetjent i dette land kan slippe af sted med at udsætte andres liv for fare, udvise diskriminerende adfærd over for en læge, og som om dette ikke var nok, udskrive en bøde for at "forstyrre den offentlige orden". Det vil sige, at det at nævne ordet "idiot" som svar på politibetjentens måde at håndtere sagen på, samt hans diskriminerende udtalelser, er åbenbart en større forbrydelse sammenlignet med at udsætte et andet menneskes liv for potentiel fare.

Personligt vil jeg foretrække en læge, der insisterer på at hjælpe mennesker i nød, frem for en politibetjent, der forvandler en læges håndsrækning til en konflikt.

Klage til den uafhængige politiklagemyndighed

Erfaringen har vist, at det ikke altid er nemt at klage over politiet. Min sag er helt enestående, men der har tidligere været mange sager, hvor folk har klaget over politiets adfærd eller diskriminerende udtalelser, men jeg har endnu ikke hørt om nogen, som fik medhold i deres klage over politiet.

Tidligere har det også været sådan, at det var politiet selv, som skulle undersøge kritisable forhold inden for politiets egne rækker. Det har vakt kritik, og derfor har man nu ændret denne instans til den uafhængige politiklagemyndighed. Personligt tvivler jeg stærkt på uafhængigheden af den nye klagemyndighed, fordi mange af de ansatte i den nye politiklagemyndighed tidligere har arbejdet inden for politiet eller har nær kontakt til politiet.

Men på trods af min skepsis og manglende tillid har jeg alligevel indsendt en klage, da det er den eneste myndighed, som kan behandle min sag. Jeg har modtaget svar om, at sagen nu behandles.

Endvidere har jeg kontakttet Dokumentations- og Rådgivningscenteret for Racediskrimination (DRC) og fortalt min sag. De har oplyst mig, at de i en eventuelt kommende retssag kan yde juridisk bistand.

Fordomme og racisme i Danmark

Er fordomme og fremmedhad et udbredt problem i Danmark, og hvordan kommer det til udtryk?

De fleste af os husker formentlig

"perker-perle"-sagen. Hvad var det nu, der skete dengang? En politibetjent kaldte en ung mand med indvandrerbaggrund for "perker" i kampens hede under en demonstration.

Politidirektøren Hanne Bech Hansen udtalte følgende i 2009: "Jeg har ved en grundig gennemlytning af det lydspor, der ledsager optagelserne af den omtalte hændelse, konstateret, at det er korrekt, at der bliver sagt 'perle' og altså ikke 'perker.'" Og hun tilføjede: "Den pågældende siger, at det er noget, man tit siger. Det synes jeg er svært at svare på, hvad man mener med det. Jeg har ikke hørt det ord brugt før. Men der er pokker til forskel på at kalde nogen for 'perle' og kalde nogen for 'perker'."

Nu har jeg levet hele mit liv i Danmark, og jeg har *aldrig* oplevet at høre ordet "perle" i den sammenhæng, og slet ikke fra politiets side. Jeg kender faktisk ingen med indvandrerbaggrund, som af politiet eller andre er blevet kaldt for "perle". Politidirektør Hanne Bech Hansen har åbenbart heller ikke hørt ordet "perle" før, men alligevel har hun konstateret, at der blev sagt "perle" og ikke "perker". Det undrer mig, hvordan hun kan høre ordet "perle", når det *mest* sandsynlige er, at der er blevet sagt "perker". Lydeksperter har udtalt, at de hører ordet "perk", men hvad ved eksperter om det, når vi har en politidirektør, der kan "konstatere" det modsatte?

Pointen er, at racistiske udtalelser og nedværdigende adfærd bliver benyttet af politiet. De fleste unge mænd med indvandrerbaggrund kan formentlig ikke genkende til dette problem. Mange af dem har på den ene eller anden måde været i kontakt med politiet. Men dette er ikke ensbetydende med, at man ikke kan finde en rar og hjælpsom politibetjent ude på gaden. For det kan man sagtens. Men det er problematisk, at man fra ledelsen i politiet afviser at gøre noget ved et reelt problem, og rent faktisk forsøger at bortforklare racistiske udtalelser.

Dette var blot det mest åbenlyse eksempel på, hvordan ordensmagten ytrer sig racistisk. Der kunne nævnes mange andre sager, som ikke har været filmet, eller som aldrig nåede offentligheden. Det uretfærdige i denne sag er naturligvis, at det ikke fik konsekvenser for den pågældende betjent. Så ja, problemet må siges at være udbredt.

Regeringerne har pustet liv til fordomme og fjendebilleder

For at nå til bunds i denne problemstilling kræver det ikke bare, at en enkelt politibetjent bliver stillet til regnskab for sine udtalelser. Fordi fordommene ude i samfundet har en oprindelse. Ingen mennesker bliver født med fordomme eller had til andre racer. Det vil sige, at fordomme og fremmedhad er noget, som vi mennesker kunstigt har skabt. Men er der nogen, som har gavn af, at fordomme mellem grupper i samfundet skaber splid og konflikter?

De ti år, vi oplevede med VK-regeringen, var ti år med gode vækstbetingelser for fordomme og fjendebillederne i samfundet. 11. september blev på det groveste misbrugt til at puste liv til islamofobien, og en hidtil uset heksejagt blev sat i værk verden over for at fange terrorister. Muhammed-tegningerne, som var en åbenlys provokation, var også en dristig manøvre, som politikerne benyttede sig af for at skabe frygt blandt befolkningen og danne et muslimsk fjendebillede. Hvad resulterede det i? Ti år med ulovlige krige på andre kontinenter og medvind til de fremmedfjendske partier og grupperinger.

Men én ting er helt sikker: Det er ikke os almindelige hårdtarbejdende mennesker, som har gavn af, at befolkningen splittes op i danskere, arabere, tyrkere, kurdere eller grønlandere. Mens hver enkelt nationalitet klandrer en anden gruppe i samfundet som årsag til alle dårligdommene i samfundet, glemmer vi, at vi rent faktisk har fælles interesser. Flertallet af borgerne i Danmark har uanset deres nationale oprindelse fælles interesse i at have ret til et arbejde, en god uddannelse og velfærd, men vi kan ikke forsvare vores rettigheder, hvis vi står splittede. Derfor er sammenhold og organisering den eneste metode, hvorpå vi kan være slagkraftige. Hvis vi står uden organisation, vil vi bare være tilskuere til samtlige uretfærdigheder, uanset om det er i Danmark eller ude i den store verden.

Derfor opfordrer jeg alle til at vise deres protest i denne sag. Det er kun fantasien, der sætter grænser for, hvordan man gør det. At forblive tavs og sidde med hænderne i skødet og vente på, at de fine herrer og damer på Christiansborg løser problemet, er bare tom ønsketænkning.

KOMMUNEAFTALE 2013

SRSF fortsætter nulvækst og nedslidning af velfærd og selvstyre

Af Henrik Herløv Lund

Henrik Herløv Lund

Økonom, cand. scient. adm.

Over 30.000 er blevet fyret i kommunerne fra ordinære stillinger i de sidste to år. Den nye kommuneaftale lægger op til at fortsætte fyringer og nedskæringer

Det må anerkendes, at der er enkelte positive elementer i kommuneaftalen for 2013, navnlig at kommunerne på anlægsområdet får lov til at investere 2½ mia. kr. mere til klimasikring af kloakker, finansieret ved stigende takster, samt at der gives flere midler til daginstitutioner og forebyggelse. Men hovedbilledet handler om fortsættelse af VK's stramme økonomiske styring af kommunerne. Kommuner tilføres i forhold til rammen godt nok 0,8 mia. kr., men samtidig nedsættes rammen med 2½ mia. kr. i forhold til forrige år – dvs. en nettoforringelse på 1,7 mia. kr. SRSF dekretterer således ikke blot nulvækst, men minusvækst.

Også skatten skal holdes i ro, bortset fra prisregulering af grundskylden. Kommunerne skal selv gennem såkaldt effektivisering frem til 2014 levere 1,5 mia. kr. til finansiering af servicen, men vil i vid udstrækning være tvunget til at realisere dette gennem yderligere besparelser.

På trods af, at S/SF før valget med "Fair Løsning 2020" lovede et årligt løft til kommunerne på 2 mia. kr. i gennemsnit, hvis de fik magten, har SRSF efter regeringsovertagelsen således i allerhøje-

ste grad videreført VK's nulvækst. I forhold til, hvad der årligt vil være brug for at tilføre til flere ældre, stigende sociale behov og i forhold til stigende velstand, vil kommunerne årligt være tvunget til at spare mellem 1½ og 4,5 mia. kr. årligt, hvilket vil medføre fortsatte velfærdsforringelser i 2013 og fyringer af op til 6.000 medarbejdere.

Alt i alt indebærer denne økonomi"aftale" en yderligere indskrænkning af kommunernes økonomiske råderum. En tendens, som SRSF regeringen tilmed forstærker yderligere gennem budgetloven, hvor kommunerne end ikke synes at ville få lov til at spare op til kommende års investeringer, men tværtimod vil blive tvunget til at opbygge store reserver til uforudsete udgifter på bekostning af drift og service. Og hvorved der gennemføres yderligere stramninger af det straffesystem, som VKO indførte for overskridelser af de dikterede økonomiske rammer for kommunerne.

Vi ser ikke alene SRSF fortsætte VK's borgerlige, stramme økonomiske politik over for det offentlige med forringelse af velfærden, men også en fortsættelse af den langsomme nedsmeltning af det kommunale selvstyre, som påbegyndtes under den tidligere regering.

Kommunerne må finde sparekniven frem igen i 2013

Først og fremmest betyder den indgåede økonomi"aftale" for 2013 ligesom de tidligere års "aftaler" under VK – regeringen en fortsat udhuling af kommunernes økonomi. På trods af, at S/SF før valget med "Fair Løsning 2020" lovede et årligt løft til kommunerne på 2 mia. kr. i gennemsnit, hvis de fik magten, betyder økonomiaftalen selv med den mest positive målestok kun fortsat nulvækst og må endda ud fra en mere kritisk betragtningsmåde beskrives som minusvækst. Godt nok tilføres kommunerne i forhold til rammen godt 0,8 mia. kr. til dagtilbud og forebyggelse, men samtidig nedsættes rammen med 2½

mia. kr. i forhold til forrige år – dvs. en nettoforringelse på 1,7 mia. kr.

I forhold til det i "Fair Løsning 2020" lovede årlige gennemsnitlige løft på 0,9 % i snit er der i forhold til den fastsatte ramme kun tale om en vækst på 0,35 %, men inkl. rammeforringelse et fald på 0,7 %. Men flere ældre, stigende sociale behov og stigende velstand kræver en årlig realvækst på i snit op til 1,3 % svarende til omkring 3 mia. kr. årligt for at bevare standarden i den kommunale velfærd. Da kommunerne ikke tilføres disse ressourcer, tvinges de til at frigøre ressourcer til de flere ældre og stigende behov gennem besparelser enten på ældre- og socialområderne selv eller på andre velfærdsområder, navnlig daginstitutioner og folkeskole.

Så store besparelser gennem flere år kan umuligt gennemføres uden om personalekontoen, og mange kommuner vil da givet også være indstillet på at hugge til med det samme og få bragt den største udgiftsposten – lønnen – ned. Forudsættes det, at en forholdsmæssig del af besparelsen i kommunerne fordeles på løn, svarer det til en samlet årlig lønbesparelse fra 2011 til 2013 på 1 til 3 mia. kr. om året, hvilket igen svarer på op til 6.000 stillinger i årligt gennemsnit i nulvækstperioden. Nulvæksten har allerede betydet nedlæggelse af 30.000 kommunale stillinger.

Kommunerne straffes for overdreven spareiver

Minusvæksten i 2013 er i høj grad løn som forskyldt til kommunerne. Regeringens begrundelse for at sænke driftsrammen for 2013 med 2½ mia. kr. i forhold til aftalen for 2012 er nemlig, at kommunerne selv med deres budgetter for 2012 har lagt sig disse 2½ mia. kr. under rammen for 2012. Og at kommunerne i 2011 brugte 5,7 mia. kr. svarende til 2,5 % mindre end budgetteret på de kommunale kerneopgaver, serviceområdet. KL har godt nok krævet uændret ramme for 2013, men har naturligvis ikke kunnet argumentere

for penge i 2013, som man ikke har brugt de to foregående år. Kommunerne har således rakt fanden en lillefinger og fået taget armen.

Men spareiveren risikerer at koste kommunerne og velfærden dyrt i 2013. De foregående år har besparelserne i betydelig udstrækning haft midlertidig karakter og handlet om udskydelse af udgifter snarere end varig nedbringelse af udgiftsniveauet. Mange steder har der været kursusstop, ansættelsesstop, anlægsstop, ja, stop for også indkøb af materialer og inventar m.m. Men kommunerne kan naturligvis ikke fortsætte med at udskyde udgifter, man skubber blot en pukkell foran sig, som før eller siden skal betales – med egentlige besparelser på kernevelværdien. Det kan meget let blive i 2013.

Besparelserne i 2011 og 2012 skyldes det nye stramme sanktionssystem, som VKO indførte, og som SRSF med budgetloven viderefører og udbygger. Kommunerne måles hermed to gange: Først bliver de kollektivt målt på, om budgettet overholder aftalerammen, og derefter på, om regnskabet holder sig inden for deres budget. Samtidig er der indført individuelle sanktioner mod de skyldige kommuner i evt. overskridelser. Disse skrappe sanktioner tvinger kommunerne til ikke at udnytte rammerne fuldt ud, men til at sørge for at have en buffer, således at de ikke rammes af sanktionerne undervejs. Dette medfører en negativ spiralbevægelse nedad: Først lægges budgettet lidt under aftalen for at undgå den første sanktion, og dernæst holdes regnskaberne igen lidt under budgettet for at undgå næste sanktion.

Samlet bliver resultatet en betydelig underskridelse af rammen, som så af regeringen kan benyttes som begrundelse for at nedsætte næste års ramme, som kommunerne så igen af sanktionerne tvinges til at holde sig under, og så videre.

Utilfredsstillende aftale vedr. daginstitutioner og specialundervisning

Som anført er det i sig selv godt, at der i aftalen gives flere midler til daginstitutioner, idet der på baggrund af finanslovsaftalen 2012 mellem SRSF-regeringen og Enhedslisten afsættes 500 mio. kr. fra 2013 og frem. MEN: Pengene var

i finanslovsaftalen afsat til ”forhøjelse af minimumsnormeringer”. Men i økonomiaftalen er ordet ”minimumsnormeringer” taget ud af aftalen, og i stedet for at sende pengene til den enkelte institution fordeles de på kommunerne efter antal børn i 0-5-års-alderen. Der er i økonomiaftalen således ikke direkte bindinger på, at midlerne faktisk afsættes til normeringer, og heller ingen sanktioner, hvis det ikke sker.

Det må betegnes som højst utilfredsstillende, at aftalen på denne måde ikke rummer sikkerhed for, at midlerne rent faktisk bruges efter formålet. Og der er kommunernes trængte økonomiske situation i 2013 taget i betragtning risiko for, at midlerne blot ryger i kommunekassen.

Vedr. specialundervisning er aftalen ikke blot utilfredsstillende, men dybt kritisabel. Der er for det første – på trods af hårde besparelser i de foregående år – ikke afsat midler til forbedring af folkeskolen. Men det forventes, at der kan frigives midler ved at have en mere inkluderende folkeskole, således at der kan overføres midler fra specialundervisning til almenundervisning. Imidlertid handler dette om, at en stor gruppe af elever, der før fik specialundervisning uden for den almindelige folkeskole – i specialklasse, specialcenter eller specialskole – nu fremover være ”inkluderet” i folkeskolens almindelige klasser og kun få eventuel støtte her. Dette indebærer, at der frigøres midler fra specialklasser, -centre og -skoler. Disse skal som udgangspunkt

følge med over i folkeskolen, men gennem lavere omkostninger – og indsats – her spares samtidig 1,5 til 2 mia. kr.

Imidlertid forsvinder de svage børns støttebehov ikke, bare fordi de nu modtager undervisning i det almene miljø. Tværtimod skal børnene i stedet have meget støtte i skolen, i klassen eller på specialcenter. Dette forudsætter timer hertil og i en række tilfælde, at der er to lærere i klassen, samt mere afgrænsede undervisningslokaler. Og det kræver ikke mindst uddannelse af folkeskolens lærere i almindelighed og opbygning af særlig specialpædagogisk kompetence. Inklusion kræver med andre ord investering i oprustning af folkeskolens og folkeskolelærerne til at håndtere opgaven, hvilket i sig selv næppe kan gøres for færre ressourcer. Tværtimod. Skal det gøres uden at forringe undervisning og støtte til svage elever, vil det i en overgangsperiode formentlig kræve flere ressourcer, mens uddannelse af folkeskolelærerne pågår. De sparede midler burde således minimum anvendes til denne oprustning og kompetenceudvikling i folkeskolen. Men økonomiaftalen rummer ingen sikring, hverken af at kommunerne faktisk tildeler folkeskolen de sparede midler, eller at den fornødne investering i oprustning og kompetenceopbygning af og i folkeskolen finder sted.

Med det økonomiske pres på kommunerne generelt under nulvækst er der tværtimod udsigt til, at tilbageflytning af specialundervisnings elever til folkeskolerne bliver en spare- og nedskæringsøvelse om at indføre en ”specialundervisning” i discountudgave. Og at børnene hermed kommer til at betale for ønsket om ”mere inklusion” – både de svage elever, som modtager ringere støtte og undervisning, og de almindelige elever, til hvem der også bliver dårligere tid og ringere undervisningsvilkår. Der er tale om et katastrofalt omsorgssvigt, der kun kan føre til flere fremtidige tabere i uddannelsessystemet og på arbejdsmarkedet.

Fortsat langsom nedsmeltning af velfærd og selvstyre

Med økonomiaftalen for 2013 er der ikke alene tale om, at SRSF opgiver valgprogrammet fra 2011 og målene heri om at sikre et tiltrængt løft for vel-

færden. Regeringen har i stedet overtaget VK's stramme økonomiske politik overfor det offentlige forbrug og velfærden, ja, SRSF's første kommuneaftale er gennem rammereduktionen på 2½ mia. kr. strammere end VK's aftaler siden 2011. Hvor VK dekreterede nulvækst, dekreterer SRSF minusvækst.

Og kernen i det kommunale selvstyre er og bliver det økonomiske råderum til at indrette udgiftsniveau og prioritering og dermed skatteudskrivning efter de lokale behov og ressourcer. Men SRSF fortsætter med budgetloven og kommuneaftalen også VK's politik med mere og mere at indskrænke kommunernes økonomiske råderum.

Efterhånden må man spørge, om der reelt er et kommunalt selvstyre i Danmark, når kommunerne reelt ikke har mulighed for at ændre på hverken skatteindtægten eller udgiftsniveauet.

I betragtning af, at aftalen er endnu værre for kommunerne end de tidligere, har der været forbløffende stille fra KL fra S/SF-flertallet i KL's ledelse. KL er selvfølgelig en del af det offentlige apparat, men KL er også borgernes og lokalområdernes repræsentant over for centralmagten og bør i den egenskab stå vagt om borgernes indflydelse og det lokale demokrati.

Og selvom regeringen selvsagt må have førertrøjen på i den økonomisk politik, er det de danske kommuner, som leverer langt størstedelen af velfærdsydelser, og som har både den almindelige danskers og de svageste behov tæt inde på livet. Derfor har KL også et ansvar for og en opgave om at repræsentere og kæmpe for borgernes velfærd og i den forbindelse tydeliggøre over for den almindelige borger, hvilke konsekvenser så vigtige forhandlinger og aftaler har for danskerens hverdag. Det skal gøres nærværende og vedkommende for den enkelte borger, hvad de konkrete politiske initiativer betyder for dem selv og deres medborgere.

KL har indrømmet næppe haft noget alternativ til at tiltræde regeringens "aftale", men har til gengæld ikke løftet sin opgave med at åbne befolkningens øjne for både den voldsomme nedskæring af velfærden og den voldsomme indskrænkning af det kommunale selvstyre, som regeringens nulvækstplan medfører.

Aftale om regionernes økonomi 2013: Regeringen viderefører VK's "smalvækst" for sundhedsvæsenet

Af Henrik Herløv Lund

Sundhedsvæsenet er ifølge den nye aftale med regionerne meget langt fra det lovede løft i 'Fair Løsning'

Med økonomiaftalen for 2013 tildeles sundhedsvæsenet i regionerne i alt et realløft på 1,1 mia. kr. Det er bedre end nulvæksten/minusvæksten for kommunerne i kommuneaftalen for 2013, men langt fra det løft på 3 mia. kr. årligt til sygehusene, som S/SF gik til valg på i "Fair Løsning". S/SF har med regionsaftalen for 2013 i stedet videreført VK's genopretningspolitik, idet det i aftalen tildelte realløft holder sig nøje inden for den samlede ramme for sundhedsvæsenet i "Genopretningsaftalen" på 5 mia. kr. for hele perioden 2011 til 2013. Også på dette område har S/SF overtaget en stram, borgerlig økonomisk politik og for det regionale sundhedsvæsen altså videreført "smalvækst".

SRSF fortsætter hermed en gennem lang tid pågående økonomiske udhuling af det offentlige danske sundhedsvæsen. Indtil 2008 steg udgifterne til sundhedsvæsenet årligt med 3 til 4 mia. kr. Den lave ramme er dermed udtryk for, at behov ikke opfyldes og forbedringer i behandlingen ikke kan gennemføres, og/eller at medarbejderne skal løbe hurtigere. Dette kan vanskeligt tænkes ikke på længere sigt at forringe service- og behandlingseffektivitet på de offentlige sygehuse og skabe flere stressproblemer på sygehusene.

På et væsentligt punkt er der dog tale om opfyldelse af valgløfterne, idet der nu indføres en differentiering af behandlingsgarantien med 2 måneders frist for mindre alvorlige sygdomme og lidelser. Dette må anerkendes som et klart og meget centralt fremskridt. VK's hidtidige behandlingsgaranti betød, at selv perifere tilfælde og kosmetiske operationer kunne forlange behandling inden for en måned. Hvis de offentlige sygehuse ikke kunne leve op til hertil, kan de herefter i stedet

få behandlingen udført af private sygehuse for det offentliges regning.

Med indførelsen af den differentierede behandlingsgaranti fjernes en vigtig del af en mekanisme, som i årevis ellers har ført til budgetoverskridelser og personalefyringer sidst på året. Hermed bliver det lettere for det offentlige sygehusevæsen at prioritere patienterne efter sygdommens alvor og tilpasse indslusningen af patienter efter kapaciteten. Dette har givet også reduceret omkostningspresset.

På et andet punkt fastholdes imidlertid et u hensigtsmæssigt økonomisk pres på sygehuse og medarbejdere, idet de fortsat presses af kravene om, at produktiviteten år for år skal øges i de årlige økonomiaftaler – men uden at staten leverer mere end delvis finansiering heraf. Resterende finansiering må regionerne selv levere gennem effektivisering, hvis det er muligt, og ellers med besparelser – hvis de vil undgå budgetoverskridelser, som man risikerer at skulle inddække med sidste øjeblikks endnu større besparelser og dermed fyringer, hvilket vi tidligere har set.

Endelig er det på den ene side godt, at regionsaftalen for 2013 øremærker 200 mio. kr. til psykiatrien. Men på den anden side skidt, at dette kun udgør en tredjedel af, hvad en rapport fra Dansk Sundhedsinstitut for nylig har fastslået, der er behov for.

Hovedpunkterne i aftalen

I "Aftale om regionernes økonomi for 2013" er der afsat 1,1 mia. kr. til realvækst på driften for sygehusområdet, fordelt med ca. 673 mio. kr. til øget behandlingsaktivitet på sygehusene, heraf 200 mio. kr. til psykiatrien og ca. 350 mio. kr. til det øvrige sundhedsområde, herunder praksissektoren. I alt et realløft til det regionale sundhedsvæsen på 1,1 mia. kr.

Endvidere indføres en udredningsgaranti, som indebærer at alle patienter inden for 1 måned efter, at henvisning fra den praktiserende læge er modtaget på sygehuset, skal være udredt eller

som minimum have en plan for et videre udredningsforløb, hvis udredningen ikke er afsluttet inden for fristen.

Og der indføres en differentieret behandlingsgaranti under det udvidede frie sygehusvalg. Den differentierede ret indebærer, at fristen for patientens udvidede frie sygehusvalg fastsættes til 2 måneder fra patientens samtykke til behandlingstilbud på grundlag af den gennemførte udredning og 1 måned for patienter med mere alvorlige sygdomme eller tilstande.

Den økonomiske ramme

S/SF gik i "Fair Løsning" til valg på, at regionerne årligt skulle tilføres 4 mia. kr. i snit, heraf omkring 3 mia. kr. årligt til sygehusvæsenet. Men med økonomiaftalen for 2013 er dette på ingen måde opfyldt, idet det tildelte realløft kun er på 1,1 mia. kr. Tværtimod har S/SF med regionsaftalen for 2013 fastholdt genopretningspolitikken, idet det i aftalen tildelte realløft holder sig nøje inden for den samlede ramme på 5 mia. kr. for hele perioden 2011 til 2013.

Regionsaftalen for 2013 peger på, at S/SF har opgivet den politik og det vel-færdsløft blandt andet til sundhedssektoren, som de gik til valg på. Og altså i stedet har videreført genopretningspolitikken, dvs. overtaget en stram, borgerlig økonomisk politik og for det regionale sundhedsvæsen altså videreført "smalvækst".

Fortsat økonomisk udhuling af sundhedsvæsenet

SRSF fortsætter hermed en gennem lang tid pågående økonomiske udhuling af det offentlige danske sundhedsvæsen. I en årrække har de danske sundhedsudgifter ligget relativt konstant mellem 6,5 og 7 procent af BNP, hvor sundhedsudgifterne i en række med danske sammenlignelige lande i Nordvesteuropa som andel af BNP er vokset med omkring 9 pct.

Denne udvikling er fortsat under "Genopretningspolitikken", hvor væksten i sundhedsudgifterne fra årligt at udgøre op mod 4 mia. kr. er blevet barberet ned til 5 mia. kr. over 3 år, altså reduceret med 2/3. Denne økonomiske udhuling vil også i 2013 klart fortsætte, jf. at ressourcetilførslen for det offentlige sygehusvæsen forbliver kraftigt nedskåret i forhold til den hidtidige stigningstakt, samt jf. den kun delvise finansiering af aktivitetsstigninger.

Dette er et problem, fordi stigningen i udgifterne til sundhedssektoren hidtil ikke blot skyldes VK's behandlingsgaranti, men også skyldes reelt stigende behov og efterspørgsel efter sundhedsydelser. Den lave ramme er udtryk for, at behov ikke opfyldes og forbedringer i behandlingen ikke kan gennemføres, og/eller at medarbejderne skal løbe hurtigere. Dette kan vanskeligt tænkes ikke på længere sigt at forringe service- og behandlingseffektivitet på de offentlige sygehuse og at skabe flere stressproblemer på sygehuse.

Forkortet af KP

Venezuela 4.-11. august 2012

Tag med på international ungdomslejr

Tilmelding og yderligere oplysninger dku99.dk

Tyske marxist-leninisters kommentar til Merkel og Co.s redningsplaner for euro-projektet

Ved de stadige 'redningsaktioner' bliver stadig nye milliarder euro tryllet op af hatten, samtidig med at demokratiske rettigheder 'trylles bort'. Det værste eksempel er BSM (Den europæiske stabilitetsmekanisme).

BSM skal opbygges som 'international finansinstitution', adskilt fra det europæiske bureaukrati og de nationale statsapparater, og skal foreløbigt herske over 700 milliarder euro. BSM bliver ledsaget af et Styrelsesråd af finansministre fra de deltagende lande.

Dette råd, alle stedfortrædere og alle ansatte, står ikke under parlamentarisk kontrol.

De står over loven og kan ikke straffes.

De nyder immunitet.

Deres akter kan ikke beslaglægges. Husundersøgelser og endog fængsling er forbudt. Styrelsesrådet afgør selv undtagelsestilfælde.

Selv den konservative, borgerlige avis Stuttgarter Zeitung mente den 23.6 selvtilfreds om dette: "Det stemmer ikke helt overens med traditionelle rettigheder og demokratiske rettigheder."

Det passer! For selv efter den traditionelle borgerlig-liberale statsopfattelse er det parlamentet, som styrer, og det besidder som sin 'hellige' ret at vedtage statsbudgettet og bestemme over finanserne. Det har nu altid været en idealisering, der ikke har stemt overens med realiteterne. Med ESM bliver det til en vittighed, og hvad der er værst, til finanskapitalens åbne diktatur. En forsamling, som kan yde 700 milliarder euro i kredit, og som ikke er underkastet nogen form for kontrol og er totalt straffri. Det er utroligt. En sådan frækhed har end ikke Berlusconi povet at indlade sig på.

Med rette betoner de marxistisk-leninistiske partier og organisationer i Europa i deres erklæring fra maj 2012:

"Dette er endnu et bevis på denne europæiske bloks grundlæggende udemokratiske karakter, der tjener oligarkiet og de store imperialistmagter som Tyskland og Frankrig."

ESM og finanspagten er reelt begyndelsen til et åbent diktatur! Dette diktatur er allerede mærkbart i Grækenland

*Kapitalens åbne diktatur***Den europæiske stabilitetsmekanisme og finanspagten: Over loven!***Af Arbeit-Zukunft*

og Italien, hvor regeringerne påtvinges redningsplanernes rammer uden nogen form for demokratisk legitimering fra EU og finanskapitalen. Dette diktatur vil mærkes i form af de europæiske diktater mod arbejderklassen: lønnedgang, social nedrustning, fyringer, fleksibilisering og forarmelse.

Tegn på svaghed

Disse diktatoriske forholdsregler er samtidig, også selvom de stadig ser meget stærke ud, et tegn på svaghed. Kapitalen selv kan ikke længere herske på nogen anden måde. Den støder på sine grænser.

Verden over søger kapitalmasser, som ligger langt over værdien af den reelle produktion, nye muligheder for investeringer, som opfylder det eneste mål i dette system: flere penge! Men hvordan skal det fungere, hvis man slet ikke kan suge så megen profit ud af den reelle produktion? Det kan gå – for en tid – i kraft af børsspekulation, fast ejendom og råvarer, gennem oppustning af priserne. Men det viser samtidig, hvilke skrøbelige ben dette system faktisk står på.

Hvilke muligheder har kapitalen?

Et eller andet sted fra må der komme flere penge. Det er i længere tid sket via voksende gældsætning. Veksler på fremtiden uden dækning! Derved bliver afstanden stadig større mellem den reelle produktion og dens værdi og den pengemasse, der er i omløb. Samtidig stønner stadig flere lande under gældsbyrder og krak, som Grækenland, Island, Irland, Italien, Spanien og Portugal. Med disse står stadig flere banker i fare for at bryde sammen. Ganske vist tales der til stadighed om, at landene skal nedbringe deres gæld. Der indskrives 'gældsbremser' i forfatningerne. Men i virkeligheden vokser gældssætningen kraftigt. I bankkrisens første fase optog EU-landene ny gæld på fem milliarder euro for derigennem 'at redde bankerne'. Lignende summer er på ny klar til udbetaling for at 'redde' de i mellemtiden

højt forgældede stater. Og hvordan sker så det? Gennem nye kreditter!

En reel reduktion af kreditterne ville drastisk sænke profitmulighederne og føre til punktering af boblen. Kapitalens vanvittige kriserecept lyder altså: De, hvis gæld allerede er for høj, skal sætte sig i ny gæld, angiveligt for at nedbringe gælden.

Og da nogen skal betale dette vanvid for at redde et forlist system, har de herskende fået en blændende ide: Folket og arbejderklassen skal betale med nedskæringer, lønnedgang, skattestigning osv. Men hagen ved denne storartede ide bliver stadigt tydeligere i Grækenland, Spanien, Portugal osv. De drastiske nedskæringer i massernes forbrug fører til sammenbrud af den reelle produktion og forringer naturligvis profitten andre steder. Hvad er så kapitalens svar? Der skal endnu flere kreditter til! Statsgælden må øges! Konjunkturprogrammer skal på bordet! Det behøver ikke gå godt for folket og arbejderklassen, men derimod ubetinget for kapitalen. Lønforhøjelser er tabu. Lukrative statsopgaver og bistand til virksomhederne ønskes. Lønforhøjelse vil mindske profitten. Subsidier forøger den.

Kapitalen kommer ikke længere ud af denne evige cyklus af værdiforøgelsesproblemer. Den er objektivt set ved slutpunktet.

Kun ved hjælp af diktatoriske forholdsregler kan samfundet påtvinges dette vanvid. Kapitalen er truet af undergang og sammenbrud.

Hen imod barbari? Eller socialisme?

Hvis vi lader kapitalen skalte og valte, så fører vejen faktisk til barbari. Kapitalen har ikke andre muligheder. Men folket og arbejderklassen har helt klart andre muligheder. Deres skæbne afhænger sluttelig hverken af bankerne eller staterne.

Deres skæbne afhænger alene af en produktion, der opfylder deres behov.

Men der er stadig lang vej dertil – frem for alt fordi folk endnu ikke er sig deres magt og muligheder bevidst.

Derfor er det allerførst nødvendige at opbygge en bred front imod de massive angreb fra kapitalen under mottoerne: arbejde, boliger, indkomster til at leve af og lige rettigheder for alle!

Menneskenes behov og krav er grundlaget for en bred enhed! Det er vigtigt at støtte og udbygge ethvert nok så lille kampskridt imod kapitalens angreb, om det drejer sig om strejker, occupy-aktioner og besættelser, kamp for kultur og uddannelse, miljøbeskyttelse, imod afskaffelsen af demokratiske rettigheder og finanskapitalens diktatur, imod racisme og fascisme, for pensioner, som man kan leve af.

Gennem sådanne kampe erkender folk deres kraft og muligheder! Her vågner de op og ser deres modstandere tydeligere! Sådant opstår og udvikler bevidstheden sig om, at systemet ikke længere er i stand til at opfylde menneskenes behov, at det må vige pladsen for et nyt samfund, et socialistisk samfund.

I den nuværende situation siger vi:

Nej til EMS og finanspagt!

Nej til finansdiktaturet!

Vi vil ikke betale jeres krise!

Kommunistisk Politik i sommerperioden

Med dette nummer af Kommunistisk Politik (nr. 14, 2012) holder bladet sommerferie. Næste nummer udkommer den 4. august.

Netavisen vil fortsat blive opdateret (omend i mindre omfang) også i juli måned

**Hold vreden i kog - og følg med på
kpnet.dk**

EU-midler går til israelske bosættere

Til trods for at israelske bosættere samt bosættelser i de besatte områder i Palæstina er ulovlige ifølge folkeretten, deltager og modtager den israelske bosættelsesvirksomhed Ahava Dead Sea Laboratories, forskningsmidler af EU.

Ahava hører både geografisk og ejermæssigt til Døde Hav-bosættelsen på Vestbredden, hvor virksomheden udnytter palæstinensiske naturressourcer til sine produkter. Begge dele i direkte strid med folkeretten.

Hertil kommer, at Ahava-produkter fremstillet i Vestbredden ifølge organisationen The Coalition for Women for

Peace mærkes som israelske produkter, hvilket er vildledende og en implicit anerkendelse af, at de besatte område er en del af Israel.

Ahava deltager i flere forskningspro-

jekter finansieret af FP7, The Seventh Framework Programme for Research and Technological Development, der er EU's hovedinstrument for finansiering af forskning.

EU er med andre ord med til at finansiere forskning foretaget af en virksomhed, der strider mod folkeretten, såvel som EU's regler om præferenceoprindelse. Ved fortsat at yde støtte og give midler til denne virksomhed støtter EU den israelske bosættelses ulovlige aktiviteter i Palæstina.

Folkebevægelsen mod EU

Udtalelse fra LO-sektionerne i Region Midtjylland

Stop angrebene på de udsatte grupper!

Efter regeringens aflysning af trepartsforhandlingerne og det blå forlig om en skattereform er der nu forhandlinger i gang om en "reform" af førtidspension og fleksjobordningen.

Vi advarer regeringen imod at begå endnu stor fejltagelse, når den indgår forlig om ændring af fleksjobordningen. Det udspil, der ligger på bordet, er ganske enkelt ikke acceptabelt.

Konsekvenserne af en vedtagelse bliver, at almindelige lønmodtagere ved sygdom eller ledighed risikerer social deroute.

Reformudspillet øger derfor stress og utryghed på arbejdsmarkedet. I stedet for at løse udfordringer vil dette forlig bidrage til at skabe større problemer.

Vedtages reformudspillet, lægges der et urimeligt pres på den enkelte fleksjobber, da spørgsmålet om arbejdstid og effektivitet og dermed også lønnen skal afklares mellem den enkelte og virksomheden. Ud over pres på den enkelte vil fleksjobberne også nemt ende med at være løntrykkere på arbejdspladserne.

Udspillet indeholder derudover en række andre forringelser:

- En fleksjobber efter to års ledighed vil kun få 60 pct. af dagpengesatsen
- Man kan ikke gå fra ordinært job til fleksjob i samme virksomhed. Der indføres en karenperiode på ét år.
- Hvis en nuværende fleksjobber – uforskyldt eller selvforskyldt – skifter job, overgår vedkommende til den ny ordning. Det vil betyde indtægtsnedgang ved jobskifte for de fleste nuværende fleksjobbere. Nogle har sågar afsluttede forsikringsager, hvor deres nuværende lønindtægt indgår som en del af sagens resultat.

Nyt ord -

ORDENSPOLITIK - fremført af Tysklands kansler Merkel - slører og dækker over hvad der egentlig ligger bag, så det ikke bliver for indlysende:

- Finanspagten som styrende organ, - i samspænd med bankunionen

og finansmarkederne i de enkelte lande, - er instrumentet der underlægger sig deres finanslove, - og i fremtiden tilknyttet andre

pagter, - går hen mod hvad de altid har benægtet: Europas Forende Stater -

og skal deres svinerier standses kræver det modstand fra folkene i de enkelte lande - og skal enhver tvivl udelukkes, - revolution

N.B.

Vi vil med et citat fra "Ordbog over det danske sprog" minde regeringen om betydningen af ordet "reform":

"Reform: ændring i et bestående forhold, hvorved noget nyt (og bedre) indføres."

Der er ikke meget "reform" over dette (eller andre) udspil og forlig, vi i dette forår er vidner til!

Kort sagt: Det er en ommer!

Stanley Bach Mortensen, formand LO Viborg – Hans Sørensen, formand LO Horsens – Hans Enevoldsen, formand LO Nordvestjylland – Helge Albertsen, formand LO Ringkøbing-Skjern – Hanne Tinggaard Bak, næstformand LO Randers - Viggo Thinggård, formand LO Silkeborg-Favrskov – Anders Munk, formand LO Århus

22. juli-retssagen: KPml har klaget til Pressens Faglige Udvalg (PFU)

Af Kommunistisk Platform (marxister-leninister), Norge

KP(ml) har klaget til Pressens Faglige Udvalg over de norske mediers spredning af terroristen Breiviks fascistiske budskab.

Efter 10 intensive uger blev retssagen imod fascistten og massemorderen Breivik afsluttet den 22. juni. Her fik han endnu engang lov til at fremlægge sit fascistiske budskab - denne gang gennem en afsluttende tale, som varede i næsten en time. Indholdet blev heller ikke denne gang gengivet med lyd og billede, men NTB lagde 'budskabet' ud i tekstform i tilnærmet realtid.

Sådan har det været gennem hele retssagen. Pressen og medierne har i praksis været forlæggere for fascistten. Nøjagtig som vi advarede imod, før retssagen gik i gang. Helst ville medierne sende hele retssagen direkte, men det satte retten heldigvis bom for.

Lippestad: – Det er pressen, Der formidler hans budskab, ikke os

På pressekonferencen oven på retsagens sidste dag blev pressens rolle træffende illustreret af forsvarer Geir Lippestad.

Journalist

– Når det drejer sig om tiltaltes sidste slutbemærkning, vil den så blive formidlet på nogen måde, f. eks. via internet?

Lippestad:

– Det ved jeg ikke. Det er jer, der bestemmer det. Det er jo pressen, som formidler hans budskab. Vi har aldrig formidlet noget budskab, og selv sidder han i kædeeren på Ila og har ikke adgang til internet eller noget andet.

Kommunistisk Platform har gennem talsmand Torstein Skarbø klaget til PFU over medienes optræden. Stort set hele medie-Norge har kørt en fælles linje i denne sag. Klagen fra KPml er derfor ikke rettet kun mod en eller flere konkrete aviser, men også mod Norsk Pressefor-

Det norske Aftenposten spreder Breiviks fascistbudskab - men er ikke alene om det

bund og Norsk Redaktørforening.

Klagen fra KPml er todelt. Første del omhandler det konkrete forhold, som drejer sig om massespredning af terroristens ideologiske budskab, både via tiltalte selv og gennem hans fascistiske åndsfæller fra organisationer af typen SIAN ('Stopp Islamiseringen av Norge'), NDL ('Norwegian Defense League') osv.

Andendel omhandler mediernes fortællelse af de forpligtelser, som følger af FN's konvention om afskaffelse af alle former for racediskriminering, Norges konsekvente brud på opfølgning af konventionstekstens artikel 4 og det næsten totale fravær af mediekritik af de norske myndigheder vedrørende dette forhold.

Generalsekretær i Norsk Presseforbund, Per Edgar Kokkvoll, har givet et foreløbigt svar på klagen, hvor han blandt andet henviser til, at den vil blive behandlet af PFU og Norsk Presseforbunds bestyrelse, som mødes i september.

Dommen i retsagen mod terroristen falder den 24. august.

Kommunistisk Platform (ml)

OKTOBER BOGBUTIK København

Bemærk Ny adresse
**Vesterfælledvej 1B
1750 København V**
Under ombygning -
åbner til sommer

Oktober Bogbutik Fyn
**Skibhusvej 100
5000 Odense C**

66 14 89 83

Åbningstid:

Hverdage 12 - 17.30

Oktober - Århus
**Ny Munkegade 88 kld.
8000 Århus C**

Åbningstid:

fre 14 - 17.00

Ca. 250 resultater

1. juli overtog Cypren EU-formandskabet. Det afsluttede 6 måneders "postevandsformandskab" der ifølge Europa-minister Wammen bød på "masser af knofedt og hårdt arbejde i fællesskab". Der var ingen "store armbevægelser"- og åbenbart heller ikke champagne, da "det danske formandskab [beviste], at EU fortsat fungerer og kan skabe nye resultater og nye job trods en svær krisetid".

Faktisk er det blevet til ikke færre end "250 helt konkrete resultater".

Et par af de konkrete resultater fremhævede Helle Thorning da hun ved en tale i Europa-Parlamentet gjorde status over det danske formandskabs præstationer.

Som 2 hovedresultater fremhævede hun:

- Patentreformen der "kan medføre drastiske besparelser for virksomheder over hele Europa - penge der i stedet kan bruges til at skabe nye jobs".

- Roaming-direktivet der "vil medføre væsentlig lavere priser på mobiltelefoner i medlemslandene", det vil "kort sagt, medvirke til vækst".

Tænk engang hvordan Europa er blevet holdt tilbage, fordi det har kostet kassen at tjekke facebook på ferien. Og tænk på alle de jobskabende ideer der er gået tabt fordi det var for dyrt at patentere sig til monopol.

Når Helle vælger at nævne disse 2 resultater som jobskabende, så er det ingen overraskelse, at de jobs, der er skabt, ikke helt matcher de jobs, der er forsvundet.

Fra april til maj steg arbejdsløsheden i eurozonen med 0,1% til 11,1%. I hele mennesker er det ca. 17,56 mio arbejdsløse. Der er især en høj ungdomsarbejdsløshed. Både Spanien og Grækenland har rundet 50% og Italien er kommet over 36%.

Der er selvfølgelig ca. 248 andre konkrete resultater, og i rapporten "Europa i arbejde" bliver de gennemgået. Hvis man orker det er der mange gode eksempler på skriftsatte sprogperler.

Formuleringer som:

"[...] EU har styrket gennemførelsen af bredspektrede indsatser i regioner af strategisk og sikkerhedsmæssig betydning. Dette gælder blandt andet for Afghanistan, samt i forhold til naboområdet, hvor EU har fortsat implementeringen af den reviderede naboskabspolitik baseret på øget differentiering og landenes egne bedrifter, også i lyset af det Arabiske forår."

efterlader ingen tvivl om at der er sket et eller andet, men hvad der er sket er ikke helt klart.

På trods af titlen "Europa i arbejde" fylder arbejde meget lidt i rapporten. Og helt generelt er resultaterne ikke imponerende.

Men rapportens sidste del tænder et lille lys i mørket. Under overskriften "Et certificeret bæredygtigt formandskab" fremhæves, at det danske formandskab som den første store internationale event

har fået en international bæredygtigheds-certificering, nemlig ISO20121.

Bla. fordi der var forbud mod flaskvand i mødecentre og en begrænset gavepolitik.

Hvis man tænker over det, er det slet ikke nogen dårlig ide.

Tænk engang hvis EU begrænsede eller helt afskaffede de gaver, der bliver delt ud til bankerne. Det ville være første skridt i retningen af økonomisk genopretning.

Desværre er den slags gaver nok ikke omfattet af gavepolitikken. Det seneste topmøde har i hvert fald åbnet pungen for endnu en omgang bankstøtte. SiØ

Verden ifølge Latuff

Syrien: Barbariets apoteose